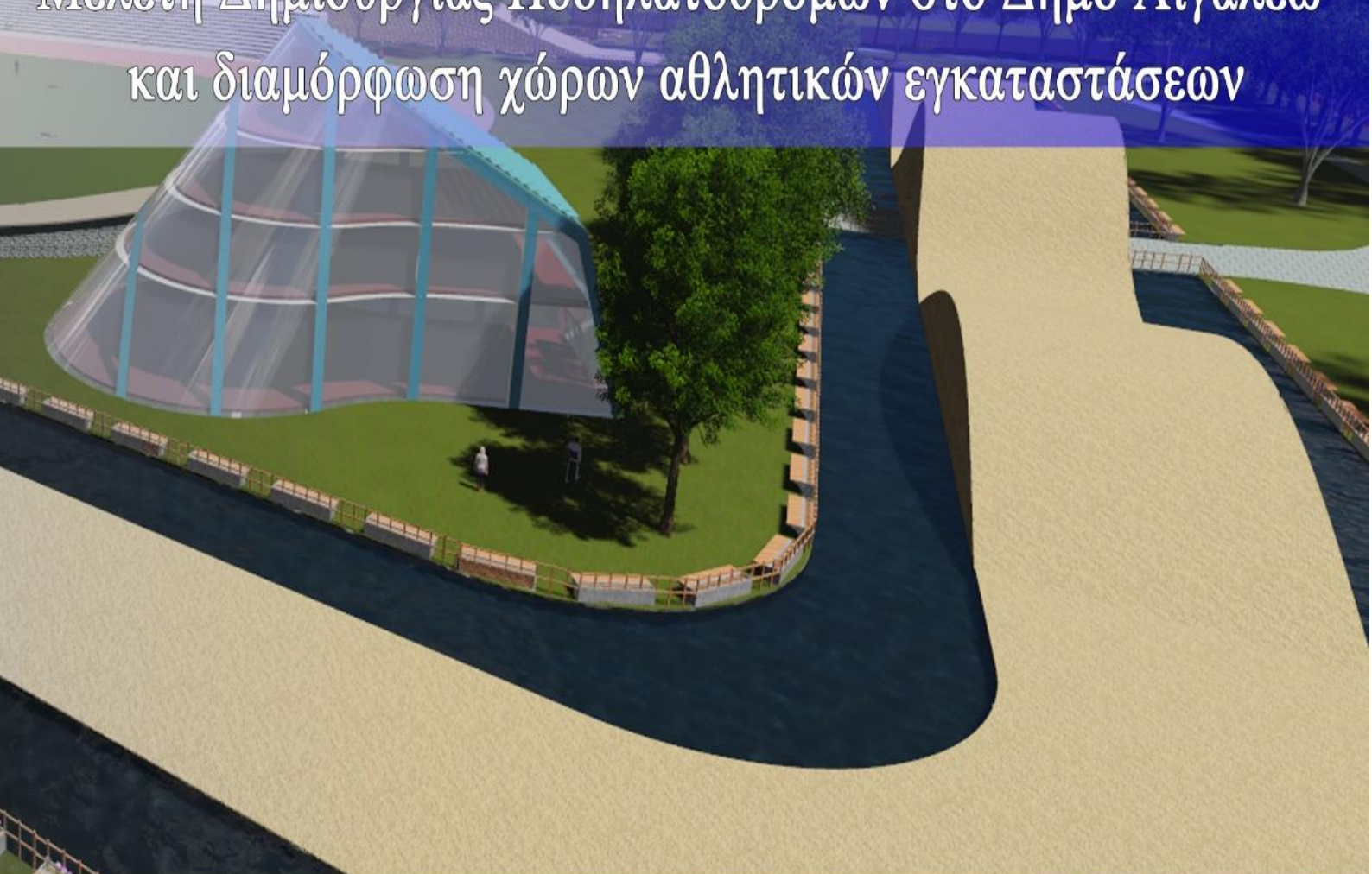

Α.Ε.Ι. ΠΕΙΡΑΙΑ Τ.Τ.

Σ.Τ.ΕΦ. Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών Τ.Ε.

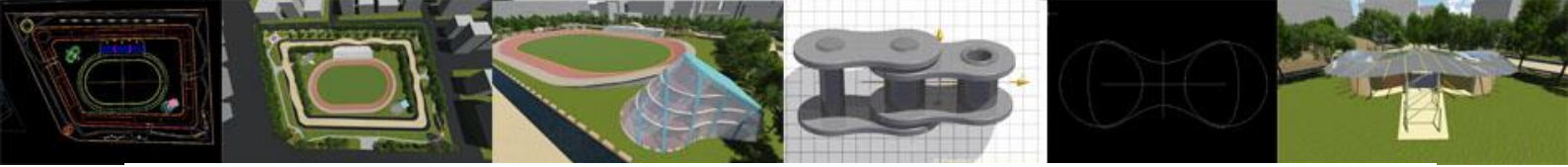
**Μελέτη Δημιουργίας Ποδηλατόδρομων στο Δήμο Αιγάλεω
και διαμόρφωση χώρων αθλητικών εγκαταστάσεων**

Δημήτριος Σινάνης

Επίβλεψη: Γεώργιος Μιχαήλ Εξαρχάκος

Σεπτέμβριος 2017

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

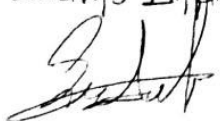
Ο/Η κάτωθι υπογεγραμμένος/α..... Σινάνης Δημήτριος..... του
Ιωάννη φοιτητής του Τμήματος..... Πολιτικών Μηχανικών Τ.Ε......

του Α.Ε.Ι Πειραιά Τ.Τ, πριν αναλάβω την εκπόνηση της Πτυχιακής Εργασίας μου, δηλώνω ότι ενημερώθηκα για τα παρακάτω:

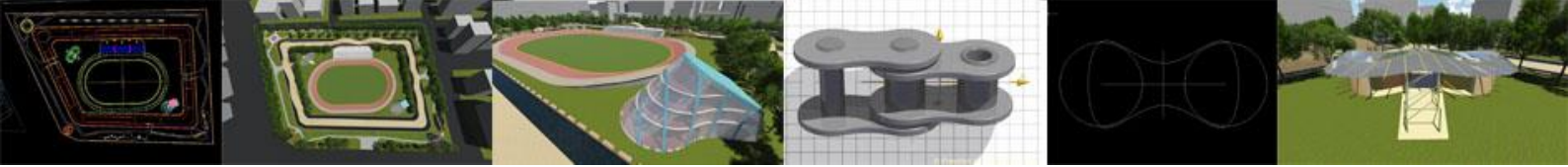
«Η Πτυχιακή Εργασία (Π.Ε) αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο του συγγραφέα, όσο και του Ιδρύματος και θα πρέπει να έχει μοναδικό χαρακτήρα και πρωτότυπο περιεχόμενο.

Απαγορεύεται αυστηρά οποιοδήποτε κομμάτι κειμένου της να εμφανίζεται αυτούσιο ή μεταφρασμένο από κάποια άλλη δημοσιευμένη πηγή. Κάθε τέτοια πράξη αποτελεί προϊόν λογοκλοπής και εγείρει θέμα Ηθικής Τάξης για τα πνευματικά δικαιώματα του άλλου συγγραφέα. Αποκλειστικός υπεύθυνος είναι ο συγγραφέας της Π.Ε, ο οποίος φέρει και την ευθύνη των συνεπειών, ποινικών και άλλων, αυτής της πράξης.

Πέραν των όποιων ποινικών ευθυνών του συγγραφέα, σε περίπτωση που το Ίδρυμα του έχει απονείμει Πτυχίο, αυτό ανακαλείται με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος. Η Συνέλευση του Τμήματος με νέα απόφασή της, μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου, του αναθέτει εκ νέου την εκπόνηση Π.Ε με άλλο θέμα και διαφορετικό επιβλέποντα καθηγητή. Η εκπόνηση της εν λόγω Π.Ε πρέπει να ολοκληρωθεί εντός τουλάχιστον ενός ημερολογιακού βμήνου από την ημερομηνία ανάθεσής της. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα στο άρθρο 18. παρ.5 του ισχύοντος Εσωτερικού Κανονισμού».

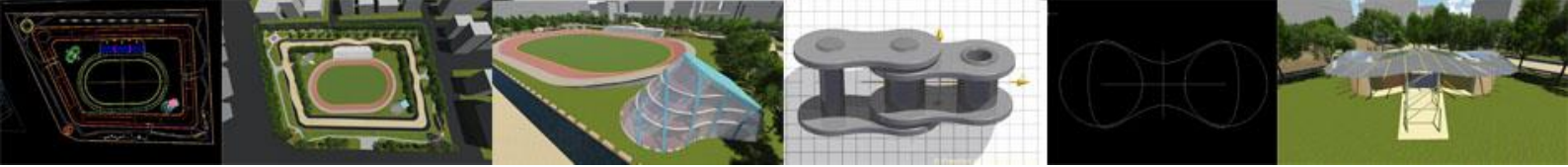
Ο Δηλών
Σινάνης Δημήτριος

Ημερομηνία
15/9/2017

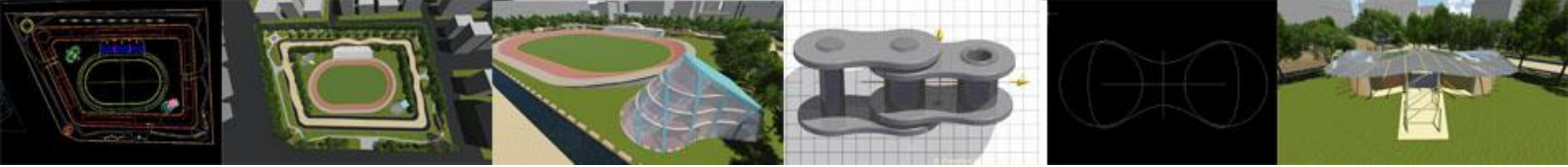
Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω απο καρδιάς τον επιβλέποντα καθηγητή μου και δάσκαλο ζωής κύριο Εξαρχάκο Γεώργιο, ΕΔΙΠ του τμήματος Πολιτικών Μηχανικών Τ.Ε της Σχολής Τεχνολογικών Εφαρμογών του Α.Ε.Ι. Πειραιά Τ.Τ, όχι μόνο για την άψογη συνεργασία μας, αλλά και για τη διεύρυνση των γνώσεων που μου προσέφερε σε όλους του τομείς της ζωής μου.

Αφιέρωση

Στον παππού μου, στην οικογένειά μου, στο Γιώργο, το Μάριο, το Βασίλη.

Περίληψη

Η παρούσα εργασία αφορά στην κατασκευή ενός πολυχώρου στο Δήμο Αιγάλεω ο οποίος θα προσφέρει στο κοινό ποικιλία δραστηριοτήτων. Ο κύριος στόχος είναι η διάδοση της ποδηλασίας πίστας και BMX στο κοινό. Η προσθήκη ευρέως γνωστών δραστηριοτήτων όπως το γυμναστήριο, ο διάδρομος περπάτου και τρεξίματος καθώς και η προσθήκη του χώρου εστίασης αποτελούν πόλο έλξης για το κοινό. Με αυτό τον τρόπο θα γίνει η καλύτερη δυνατή προώθηση και «διαφήμιση» της ποδηλασίας.

Η εργασία αποτελείται από έξι (6) κεφάλαια.

Στο πρώτο κεφάλαιο παρουσιάζεται ο Δήμος Αιγάλεω. Αναφέρονται τα ιστορικά στοιχεία του Δήμου από την αρχαιότητα μέχρι και τη σύγχρονη εποχή, η πληθυσμιακή πυκνότητα και τα πληθυσμιακά στοιχεία βάσει απογραφών. Επίσης αναφέρονται οι αθλητικές εγκαταστάσεις που προσφέρει ο Δήμος στο κοινό, καθώς και οι χώροι πρασίνου και αναψυχής.

Στο δεύτερο κεφάλαιο παρουσιάζεται η ποδηλασία. Αρχικά αναφέρονται τα ιστορικά στοιχεία της ποδηλασίας και τα είδη ποδηλάτων που κυκλοφορούν μέχρι και σήμερα. Στη συνέχεια αναφέρεται η ποδηλασία ως άθλημα και τα επιμέρους αγωνίσματα τα οποία εξαρτώνται από τον τύπο ποδηλάτου. Επίσης αναλύεται η αγωνιστική ποδηλασία στην Ελλάδα και αναφέρονται οι σπουδαιότεροι Έλληνες αθλητές μέχρι και σήμερα. Τέλος αναφέρονται τα πλεονεκτήματα που μας δίνει η χρήση ποδηλάτου στην καθημερινότητα μας.

Στο τρίτο κεφάλαιο παρουσιάζονται οι αθλητικές δραστηριότητες που παρέχει ο Δήμος Αιγάλεω στο κοινό.

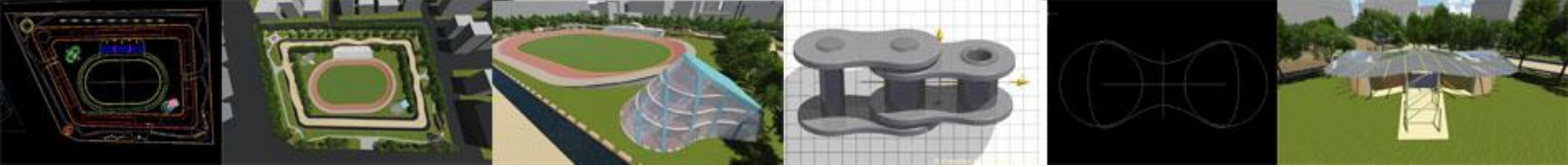
Στο τέταρτο κεφάλαιο παρουσιάζεται το τοπογραφικό σχέδιο του Δήμου, καθώς και το οδικό δίκτυο, οι χώροι πρασίνου και τα εμβαδά τους και οι προτεινόμενες διαδρομές ποδηλατοδρόμων σε συνύπαρξη με το οδικό δίκτυο. Στη συνέχεια αναφέρεται το πως προέκυψε η ιδέα για την κατασκευή του πάρκου/ πολυχώρου και τέλος γίνεται η

περιγραφή των εγκαταστάσεων που θα βρίσκονται στο πάρκο με σχέδια δύο διαστάσεων.

Στο πέμπτο κεφάλαιο παρουσιάζονται οι φωτορεαλιστικές απεικονίσεις τόσο των κτηριακών εγκαταστάσεων όσο και του συνολικού χώρου του πάρκου (περίπατος, λίμνες, πλατείες, γέφυρες, πίστα ποδηλασίας, πίστα BMX).

Στο έκτο κεφάλαιο αναφέρονται τα τελικά συμπεράσματα και τα οφέλη που θα προσφέρει η κατασκευή του πάρκου.

Abstract

This work concerns the construction of a multiple activity park in the Municipality of Egaleo, which will offer to the public a variety of activities. Our main thought is to spread track and BMX cycling to the public. The addition of well-known activities such as the gym, the walkway and runway as well as the addition of the restaurant building are a pole of attraction for the people. This will make the best possible promotion and "advertising" of cycling activity.

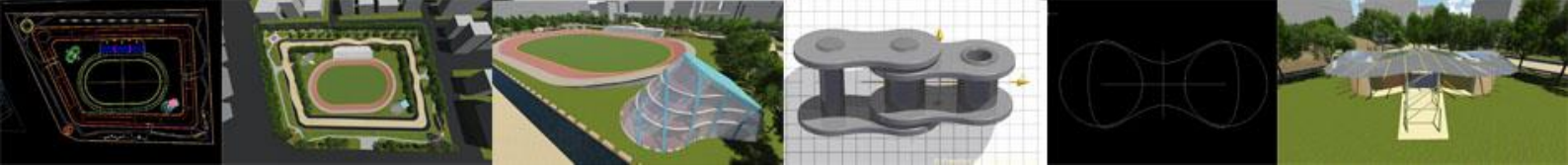
The thesis consists of six (6) chapters.

The first chapter presents the Municipality of Egaleo. The historical data of the Municipality from the ancient to the modern age, the population density and the population data on the basis Hellenic Statistical Authority. It also mention the sports facilities that the Municipality offers to the public, as well as the green and recreation areas.

The second chapter presents cycling. Initially, the historical elements of cycling and the types of bicycles that have been produced until nowadays. Cycling is then referred to as a sport and the individual events that depend on the type of bicycle. Also, the race cycling in Greece is analyzed and the most important Greek athletes referred. Finally, the benefits of cycling in our everyday life are mentioned.

The third chapter presents the sporting activities provided by the Municipality of Aegaleo to the public.

In the fourth chapter presented the topographical plan of the Municipality, as well as the road network, the green areas and the proposed cycling routes in coexistence with the road network. In addition is how the idea for the park / multiple activity center construction was made and finally the description of the facilities in the park with two-dimensional drawings.

In the fifth chapter are presented the photorealistic depictions of both the building facilities and the total area of the park (walkway, lakes, squares, bridges, cycling track, BMX track).

In the sixth chapter referred the final conclusions and benefits of the park's construction.

Περιεχόμενα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο	11
1. ΔΗΜΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ.....	11
ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.....	11
1.1 ΓΕΝΙΚΑ.....	11
1.2 ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ.....	12
1.3 ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΣ.....	13
1.4 ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ.....	14
1.5 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ.....	15
1.6 ΚΑΤΟΧΗ-ΕΜΦΥΛΙΟΣ.....	16
1.7 ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ.....	17
1.8 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ.....	18
1.9 ΤΟ ΑΙΓΑΛΕΩ ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΙΣΟ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ.....	19
1.10 ΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ (ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΓΡΑΦΩΝ).....	20
1.11 ΕΚΤΑΣΗ ΔΗΜΟΥ ΑΙΓΑΛΕΩ.....	22
1.12 ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΔΗΜΟΥ ΑΙΓΑΛΕΩ.....	24
1.13 ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ.....	26
1.14 ΧΩΡΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΑΙΓΑΛΕΩ.....	29
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο	30
2. ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ.....	30
2.1 ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.....	30
2.2 ΕΙΔΗ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ.....	33
Παραδείγματα με εικόνες για κάθε τύπο ποδηλάτου.....	34
2.3 Η ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ ΩΣ ΑΘΛΗΜΑ.....	39
Αγωνιστική Ποδηλασία.....	39
Η αγωνιστική ποδηλασία στην Ελλάδα.....	39

2.4 ΤΑ ΘΕΤΙΚΑ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ	41
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο	42
3. ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΑΙΓΑΛΕΩ	42
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο	43
4. ΚΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ	43
4.1 ΧΑΡΤΕΣ – ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ & ΠΟΔΗΛΑΤΟ	43
4.2 ΧΩΡΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΥ – ΕΜΒΑΔΑ	45
Διαδρομή Ι	45
Διαδρομή ΙΙ	46
4.3 ΙΔΕΑ	47
4.4 ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ	48
4.4.1 ΧΩΡΟΣ ΕΣΤΙΑΣΗΣ	48
4.4.2 ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ	50
4.4.3 ΠΟΔΗΛΑΤΟΔΡΟΜΙΟ	51
4.4.4 ΧΩΡΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ	53
4.4.5 ΠΙΣΤΑ ΒΜΧ	54
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 ^ο	55
5. ΦΩΤΟΡΕΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΕΙΣ	55
5.1 ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΕΣΤΙΑΣΗΣ	55
5.2 ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ	62
5.3 ΦΩΤΟΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΠΟΔΗΛΑΤΟΔΡΟΜΙΟΥ	67
5.4 ΦΩΤΟΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΠΙΣΤΑΣ ΒΜΧ	73
5.5 ΦΩΤΟΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΧΩΡΩΝ	74
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 ^ο	79
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	79
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	80

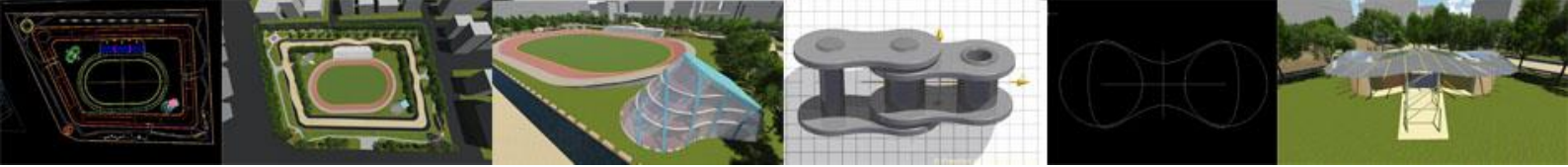
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

1. ΔΗΜΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1.1 ΓΕΝΙΚΑ

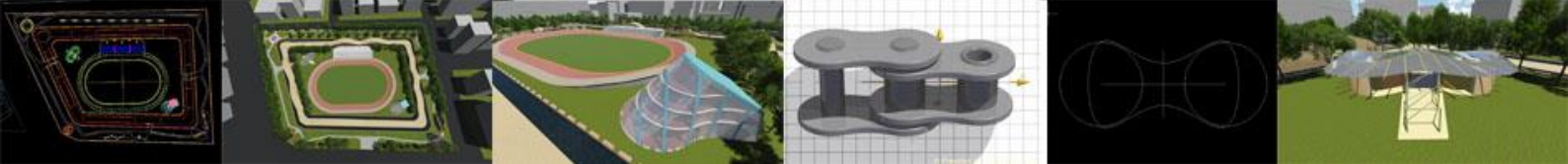
Ο δήμος Αιγάλεω βρίσκεται στα δυτικά της Περιφέρειας Αττικής και σύμφωνα με την απογραφή του 2011, ο πληθυσμός του ανέρχεται σε 69.660 κατοίκους¹. Από τα ανατολικά συνορεύει με το Δήμο Αθηναίων, βόρεια με το δήμο Περιστερίου και Χαϊδαρίου και δυτικά με τους δήμους Νίκαιας και Αγίας Βαρβάρας, ενώ νότια με τους δήμους Ρέντη και Ταύρου. Ο δήμος Αιγάλεω διασχίζεται από πέντε μεγάλες οδικές αρτηρίες, τη Λεωφόρο Κηφισού, Θηβών, Πέτρου Ράλλη, Αθηνών και την Ιερά Οδό, ενώ το ένα τέταρτο του δήμου αποτελεί βιομηχανική περιοχή. Αρχικά ο δήμος Αιγάλεω αποτελούσε κοινότητα, μετά από τις προσθήκες συνοικιών και με το Προεδρικό διάταγμα στις 18 Ιανουαρίου του 1934 διαμορφώθηκαν τα τελικά όρια του δήμου. Η πρώτη τροποποίηση των ορίων της κοινότητας έγινε το 1937, ενώ το 1943 αναβαπτίσθηκε πλέον σε δήμο. Η ανατολική πλευρά του δήμου (Μπαρουτάδικο) προστέθηκε το 1952 και στη συνέχεια ακολούθησαν οι περιοχές της Οδού Κύπρου, του Ι.Ν. Αγίου Κωνσταντίνου το 1954, το λεγόμενο «Κάτω Κτήμα Λιούμη» το 1955 και το «Άνω Κτήμα Λιούμη» μαζί με τα «Νταμαράκια» το 1967. Το Αιγάλεω αποτελούσε πρωτεύουσα της Δυτικής Αττικής μέχρι πριν μερικά χρόνια και για τον λόγο αυτό στην πόλη είχαν την έδρα τους αρκετές δημόσιες υπηρεσίες (Δασαρχείο, Πολεοδομία κ.λπ).

¹ Πηγή: Wikipedia.org

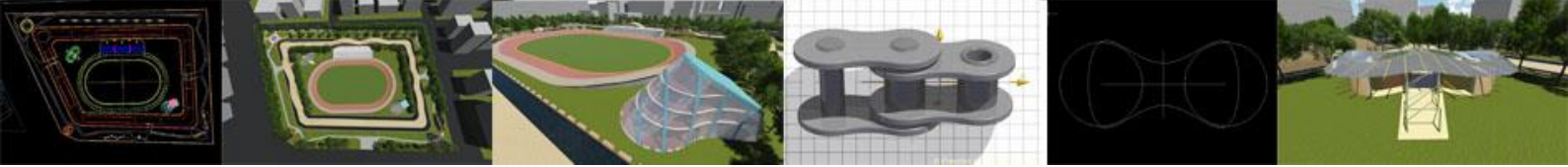
1.2 ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Η ονομασία της περιοχής προήλθε από το βουνό Αιγάλεω, του οποίου η αρχαιοελληνική ονομασία σημαίνει «λαός κατσικιών» (Αιγάλεως < {αίγα + λεώς}, λεώς είναι αντέκταση του λαός). Μία άλλη ερμηνεία είναι πως η λέξη Αιγάλεω προέρχεται από τις λέξεις «αίγες» που σημαίνει κύματα και «λάας» που σημαίνει βράχος, δηλαδή «ο βράχος στον οποίο σπάζουν τα κύματα». Λέγεται πως στο όρος Αιγάλεω είχε εγκατασταθεί ο Πέρσης βασιλιάς Ξέρξης για να παρακολουθήσει την εξέλιξη της Ναυμαχίας της Σαλαμίνας το 480 π.Χ. Το όρος του Αιγάλεω δεν ανήκει στο δήμο, για το λόγο ότι τα όριά του εκτείνονται σε μικρή απόσταση απ' αυτό. Το κέντρο της πόλης διασχίζει η αρχαία Ιερά Οδός η οποία βρίσκεται στην ίδια θέση από την εποχή του Θησέα, πάνω στην οποία γινόταν η λατρευτική πομπή των Ελευσίνιων Μυστηρίων, η οποία ξεκινούσε από τον Κεραμεικό και κατέληγε στην Ελευσίνα. Ένα τμήμα της αρχαίας οδού αποκαλύφθηκε πρόσφατα πάνω από τον σταθμό του μετρό Αιγάλεω και εκτίθεται δημόσια. Η περιοχή του σημερινού δήμου Αιγάλεω άρχισε να υφίσταται μετά τα τέλη του 19^{ου} αιώνα, αφού μέχρι τότε δεν υπήρχε οικισμός παρά μόνο καλλιεργήσιμη γη η οποία καλλιεργούνταν από Έλληνες κατοίκους της Αθήνας και στη συνέχεια από Καταλανούς, Φράγκους, Φλωρεντίνους και Τούρκους. Το δήμο Αιγάλεω διασχίζει (στα όριά του) ο ποταμός Κηφισός ο οποίος λατρευόταν στην αρχαιότητα ως θεός.

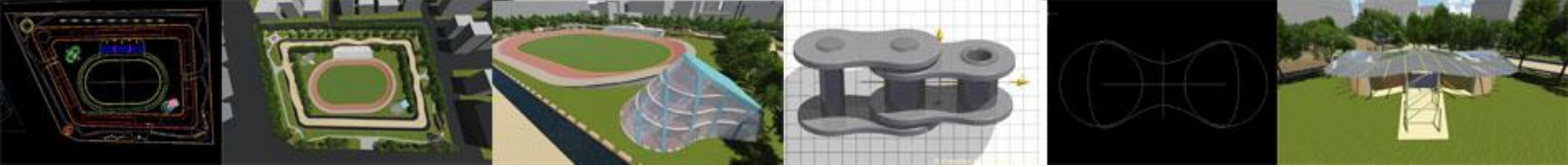
1.3 ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΣ

Λόγω της Μικρασιατικής καταστροφής (1918-1922) και κυρίως κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1920 άρχισαν να κατοικούν στην περιοχή πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία, δημιουργώντας τους πρώτους κοινωνικά και πολιτιστικά οργανωμένους οικισμούς. Μέχρι τότε την περιοχή κατοικούσαν μερικές εκατοντάδες εργάτες που εργάζονταν στο τοπικό πυριτιδοποιείο καθώς και ορισμένοι καλλιεργητές γης από τα κτήματα του Βοτανικού. Η περιοχή στη συνέχεια αναγορεύθηκε ως κοινότητα και αρχικά ονομάστηκε Συνοικισμός Αγίου Σάββα-Νέες Κυδωνίες. Εκείνη την εποχή μοιράστηκαν τα πρώτα οικόπεδα στους πρόσφυγες, γύρω από την περιοχή της Ιεράς Οδού και πέριξ του στον σημερινό ναό του Αγίου Σπυριδώνα. Η έκταση του νέου οικισμού ανερχόταν σε 139 οικοδομικά τετράγωνα και τελικά δημιουργήθηκαν (σύμφωνα με τα σχεδιαγράμματα του πολιτικού μηχανικού Δημήτρη Κηλαδώνη από τις 7 Μαρτίου 1932) 1.301 άρτια και οικοδομήσιμα οικόπεδα. Αρχικά ανεγέρθηκαν 378 κατοικίες των 36 τ.μ. η καθεμιά, οι οποίες παραχωρήθηκαν στους πρόσφυγες “έναντι της απωλεσθείσας περιουσίας τους στη Μικρά Ασία”, με αξία τις 60.000 δραχμές η καθεμιά. Επίσης στην περιοχή βρήκαν καταφύγιο και οι λεγόμενοι “Ασσύριοι” (Χριστιανοί της Μεσοποταμίας) και Πόντιοι πρόσφυγες κυνηγημένοι από την εθνοκάθαρση που εφάρμοσαν στην περιοχή τους αρχικά οι νεότουρκοι και κατόπιν ο Κεμάλ Ατατούρκ, έτσι ώστε να αποφύγουν το θάνατο. Οι τρεις αυτές πληθυσμιακές ομάδες διαμόρφωσαν τον κοινωνικό χαρακτήρα του πρώην οικισμού, και τον μετέτρεψαν πλέον σε πόλη. Ο πρώτος κοινοτάρχης της περιοχής εκλέχθηκε το 1934 με τους κατοίκους της πόλης να αριθμούνται σε 7.805. Η πρώτη καταστροφή σημειώθηκε το φθινόπωρο του 1936, λόγω της υπερχείλισης του Κηφισού μετά από μια καταρρακτώδης βροχή, που είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο από πνιγμό δεκάδων εργατών του εργοστασίου της ΕΤΜΑ, οι οποίοι εργάζονταν στη βραδινή βάρδια.

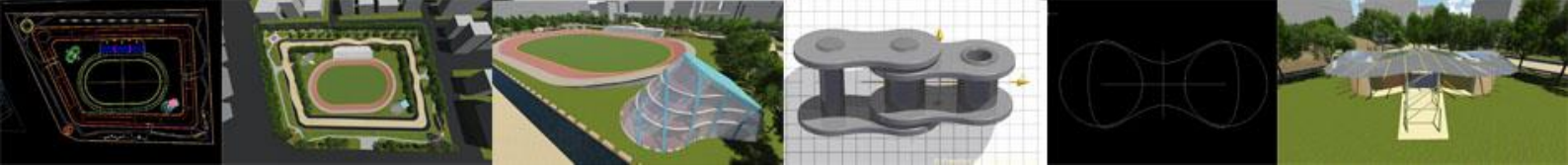
1.4 ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ

Κατά το τελευταίο τέταρτο του 19ου αιώνα οι αδελφοί Μαλτσινιώτη δημιούργησαν το γνωστό εργοστάσιο πυρίτιδας, στην περιοχή που εκτείνεται σήμερα το δημοτικό άλσος Αιγάλεω. Αυτό είχε ως συνέπεια την μετακόμιση πολλών εργατών από διάφορα σημεία της Αθήνας στη γύρω περιοχή. Τα επόμενα χρόνια, κατασκευάστηκαν μερικές ακόμη βιομηχανίες (Πεταλούδα-Μουζάκης, Ελληνική Ζυθοποιία, Κλωστήρια Λαναρά, Γιούλα, Ζέφυρος Α.Ε. Standard-Hellas, Βιομηχανία Πορσελάνης κ.λπ.). Αυτό συνετέλεσε στον πολλαπλασιασμό των οικισμών εργατών και καλλιεργητών γης.

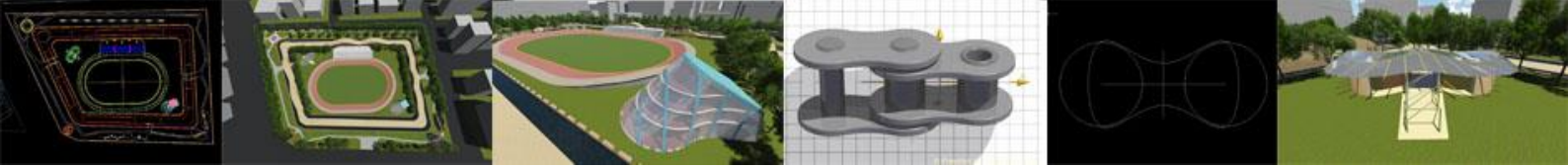
1.5 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ

Το σύνολο των οικισμών που δημιουργήθηκαν το διάστημα από το 1920 έως το 1933 και συγκροτούσαν την κοινότητα των Νέων Κυδωνιών ήταν διοικητικά ενταγμένοι στο Δήμο Αθηναίων. Κατά το 1934 (ΦΕΚ υπ' αριθμόν Α' 22/ 18 Ιανουαρίου και ΦΕΚ υπ' αριθμόν Β' 14/ 29 Ιανουαρίου) αφαιρέθηκαν δώδεκα οικισμοί από την διοικητική εποπτεία του Δήμου Αθηναίων και έγιναν πλέον αυτόνομοι στα πλαίσια μιας διοικητικής μεταρρύθμισης που τέθηκε σε ισχύ. Έτσι λοιπόν προέκυψε η κοινότητα Αιγάλεω, η οποία αποτελούνταν από τους εξής οικισμούς: Αγία Βαρβάρα, Νέες Κυδωνιές, Σωτηράκι, Χαϊδάρι, Κτήμα Λούμη Αλέξανδρου, Νέα Φωκαία, Αγία Ελεούσα, Δαφνί, Πυριδιτοποιείο και Σκαραμαγκάς. Εν συνεχεία με το ΦΕΚ υπ' αριθμόν 179Α – 8/5/1935 αποσπάσθηκαν από την κοινότητα του Αιγάλεω οι οικισμοί του Δαφνίου, Χαϊδαρίου, Σκαραμαγκά και Νέων Φωκaiών και εντάχθηκαν στην κοινότητα Χαϊδαρίου.

1.6 ΚΑΤΟΧΗ-ΕΜΦΥΛΙΟΣ

Κατά την περίοδο της κατοχής, στις 7 Νοεμβρίου του 1941 μέλη των αντιστασιακών οργανώσεων του Αιγάλεω καταστρέφουν καλώδια επικοινωνιακών γραμμών των αρχών κατοχής, τα οποία βρισκόταν στο όρος του Αιγάλεω. Ο πρώτος αντιστασιακός πυρήνας του ΕΑΜ Αιγάλεω αποτελούνταν από αξιωματικούς του ελληνικού στρατού. Πιο συγκεκριμένα τους Σταύρο Μαυροθαλασσίτη, Στέλιο Τριανταφυλλίδη, Στέφανο Μιχιώτη, Γιάννη Πασχαλίδη και αρκετούς ακόμη ενταγμένους στο μέτωπο ενάντια των αρχών κατοχής. Με το ΦΕΚ υπ' αριθμόν 22 Α' / 29/1/1943 η περιοχή του Αιγάλεω αναβαθμίστηκε απο κοινότητα σε δήμο. Κατά την περίοδο της κατοχής, την άνοιξη του 1944 η οργάνωση ΕΛΑΣ του Αιγάλεω επιδίωξε με επιτυχία χτύπημα στους Γερμανούς SS και τους συνεργάτες τους, με αποτέλεσμα να αποδεκατίσει τις δυνάμεις τους οι οποίες έδρευαν στο Σωτηράκι. Το διάστημα από το 1941 μέχρι το 1944 καταγράφηκαν 453 θάνατοι στο Αιγάλεω “εκ πείνας”, ανθρώπων που στερούνταν το φαγητό για να θρέψουν τα υπόλοιπα μέλη των οικογένειών τους, αυτοί ήταν κυρίως νέοι άνδρες.

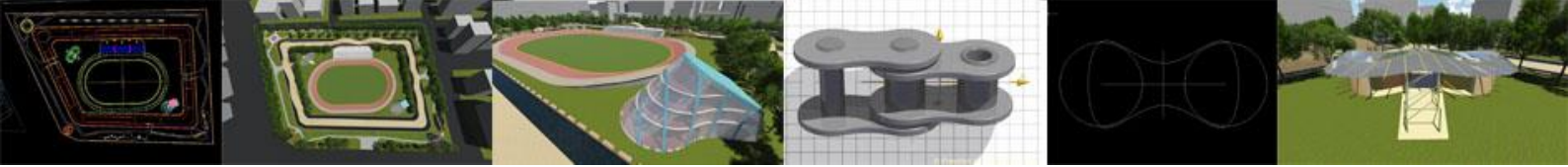
1.7 ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ

Στις 29 Σεπτεμβρίου του 1944 μετά την επέλαση των γερμανικών στρατευμάτων, η πόλη του Αιγάλεω θρήνησε την απώλεια 96 (κάποιες εκτιμήσεις αναφέρουν πως τα θύματα έφτασαν τους 150) κατοίκων της, οι οποίοι ήταν άοπλοι και αθώοι, και δολοφονήθηκαν κατά τη διάρκεια της επιδρομής του γερμανικού τάγματος στη συνοικία του Αγίου Γεωργίου, δίπλα στον ποταμό Κηφισό. Οι ναζί εκτέλεσαν συνολικά 137 κατοίκους κατά τη διάρκεια της κατοχής. Σύμφωνα με τη μαρτυρία του αείμνηστου Αιγαλιώτη ζωγράφου Μάκη Κουμάτου, τα γερμανικά στρατεύματα πριν εγκαταλείψουν την πόλη αποφάσισαν να ανατινάξουν τις εγκαταστάσεις του Πυριδοποιείου, ενημερώνοντας πρώτα τον τοπικό πληθυσμό. Παρ' όλα αυτά από την έκρηξη τραυματίστηκαν αρκετοί, αφού τα θραύσματα εκσφενδονίζονταν πολύ μακριά. Μερικοί κάτοικοι οι οποίοι θέλησαν να επωφεληθούν, εισήλθαν στο χώρο μέσω ενός κατεδαφισμένου από την έκρηξη τμήματος της μάντρας, προκειμένου να αποσπάσουν κάποια μηχανήματα και εργαλεία. Κάποιοι τραυματίστηκαν και κάποιοι βρήκαν το θάνατο από νάρκες που ήταν τοποθετημένες στους χώρους του εργοστασίου. Κατά τα Δεκεμβριανά το 1944 και σύμφωνα με τη μαρτυρία του Γεώργιου Ζαμπέτα στο βιβλίο της Ιωάννας Κλειάσιου Βίος και Πολιτεία του Γεώργιου Ζαμπέτα, οι πολιτοφυλακές του ΕΑΜ εκτέλεσαν κάποιους Αιγαλιώτες σε μια χωματερή για το λόγο ότι θεωρούνταν αντιδραστικοί. Ο Ζαμπέτας μάλιστα επισημαίνει ότι: "...και οι άλλοι το ίδιο κάνανε, αλλά αυτοί νικήσανε και δε φανήκανε...". Ο πρόεδρος του ΕΑΜ Πελλοπονήσου Αντώνιος Πολίτης(Μητροπολίτης Ηλείας Αντώνιος), αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης στη διάρκεια της κατοχής, έζησε τα τελευταία χρόνια της ζωής του στην πόλη του Αιγάλεω (1946 – 1963). Στην οδό Θεμιστοκλέους 3 βρισκόταν η οικία του, στην οποία σήμερα υπάρχει και μια αναμνηστική πλάκα. Επίσης στην πόλη του Αιγάλεω υπάρχει οδός η οποία είναι αφιερωμένη στη μνήμη του.

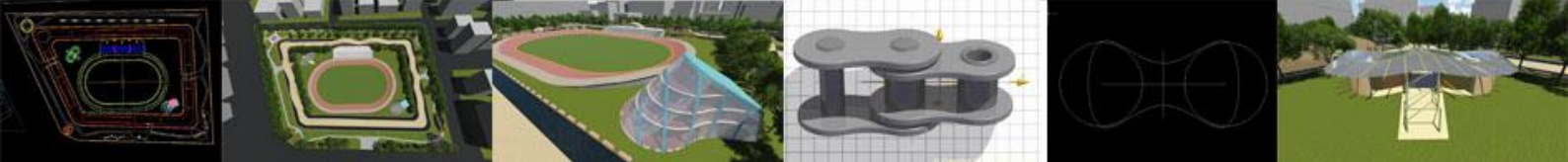
1.8 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ

Οι οικισμοί της Αγίας Βαρβάρας και της Αγίας Ελεούσας αποσπάστηκαν από το Δήμο του Αιγάλεω το 1949 και ενώθηκαν μεταξύ τους, δημιουργώντας μια ξεχωριστή κοινότητα, η οποία στη συνέχεια δημιούργησε και τον μέχρι σήμερα Δήμο Αγίας Βαρβάρας. Τον Ιούλιο της ίδια χρονιάς (1949) η νέα κυβέρνηση Σοφούλη, προχώρησε σε απόλυση όλων των δημοτικών συμβούλων οι οποίοι προέρχονταν από το λαϊκό κόμμα και τους αντικατέστησε με αντίστοιχους του κόμματος των φιλελεύθερων.

1.9 ΤΟ ΑΙΓΑΛΕΩ ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΙΣΟ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ

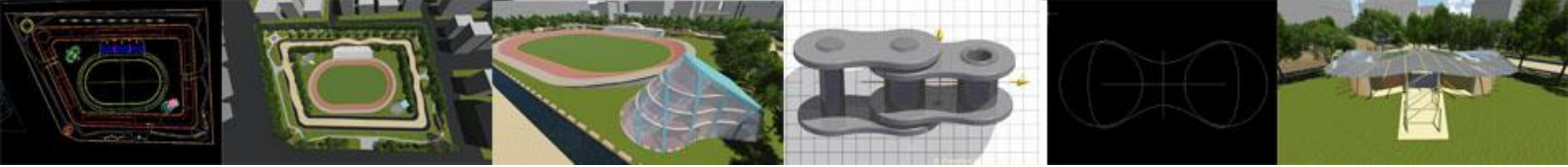
Η πόλη του Αιγάλεω αποτελούσε ένα προάστιο με πευκόφυτες εκτάσεις, οι οποίες χάθηκαν μετά την οικοδόμηση που ακολούθησε το διάστημα μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η πόλη γέμισε με πλήθος εσωτερικών μεταναστών οι οποίοι αναζητούσαν εργασία, ενώ εκείνη την περίοδο μεγάλη άνθηση είχαν τα λαϊκά κέντρα της περιοχής με ρεμπέτικη μουσική, τα οποία αποτελούσαν πόλο έλξης και εκτόνωσης για τους κατοίκους της πόλης, αλλά και ανθρώπους όλων των κοινωνικών τάξεων έτσι ώστε να ακούσουν και να δουν του αγαπημένους τους τραγουδιστές και τραγουδίστριες, καθώς και δεξιοτέχνες λαϊκών μουσικών οργάνων. Επίσης οι κάτοικοι του Αιγάλεω εκτός από τα λαϊκά κέντρα διασκέδασης γέμιζαν και τα σινεμά της πόλης, τα οποία την περίοδο 1968 – 1970 έφταναν τα δεκαεπτά σε αριθμό. Η μορφή του αείμνηστου μουσικοσυνθέτη Γεώργιου Ζαμπέτα αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα “σήματα κατατεθέντα” της πόλης, ο οποίος την αποκαλούσε Αιγάλεω Σίτι. Άλλη μία σημαντική μορφή της πόλης ήταν εκείνη του δημάρχου Σταύρου Μαυροθαλασσίτη, ο οποίος έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην αναμόρφωση της πόλης τις δεκαετίες του 1950 και 1960. Τα σημεία αναφοράς της πόλης είναι η Εκκλησία του Εσταυρωμένου, η οποία βρίσκεται στο κέντρο της πόλης στην ομώνυμη πλατεία και η εμβληματική καμινάδα του παλιού εργοστασίου Πυριδιτοποιείου η οποία βρίσκεται στο σημερινό Άλσος Αιγάλεω στην περιοχή του “Μπαρουτάδικου”.

1.10 ΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ (ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΓΡΑΦΩΝ)

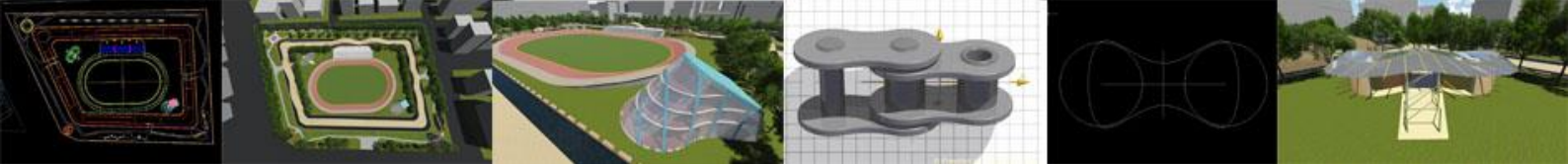
Με την απογραφή της ΕΣΥΕ το 1991 καταγράφηκαν 79.563 κάτοικοι στην πόλη του Αιγάλεω, ενώ το 1989 σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο καταναλωτών της ΔΕΗ κατεγράφησαν 107.715 κάτοικοι, πράγμα που πιθανολογείται πως ευθύνεται σε ετεροδημότες, παράνομους και αδήλωτους πρόσφυγες ή μετανάστες. Η μεγάλη αυτή πληθυσμιακή απόκλιση οδήγησε σε σημαντικές επιπτώσεις, όσον αφορά τη λειτουργία και το σχεδιασμό του δήμου. Κατά την απογραφή του 2011 οι κάτοικοι του δήμου κατεγράφησαν 69.946. Σύμφωνα με την απογραφή του 2001 παρατηρούμε μείωση του πληθυσμού (-5,75%) κατά 3.944 κατοίκους (73.890 στην απογραφή του 2001). Αυτό μπορεί να οφείλεται είτε στα φαινόμενα υπογεννητικότητας που παρουσιάζει η χώρα μας τα τελευταία χρόνια είτε σε μεταδημότευση ή μετακίνηση των κατοίκων σε άλλες περιοχές.

Ημ/νία απογραφής	Περιοχή	Άνδρες	Γυναίκες	Σύνολο
15-16 Απριλίου 1889	Ιερά Οδός- Πυριτιδοποιείον	770	36	806
5-6 Οκτωβρίου 1896	Ιερά Οδός- Πυριτιδοποιείον			860
18 Δεκεμβρίου 1920	Ιερά Οδός- Πυριτιδοποιείον			1.068
15-16 Μαΐου 1928	10 συνοικισμοί	1.831	1.304	3.135
16 Οκτωβρίου 1940	Κοινότητα Αιγάλεω	8.652	9.034	17.686
7 Απριλίου 1951	Δήμος Αιγάλεω			29.464
19 Μαρτίου 1961	Δήμος Αιγάλεω			57.840
14 Μαρτίου 1971	Δήμος Αιγάλεω			79.961
5 Απριλίου 1981	Δήμος Αιγάλεω			81.906

17 1991	Μαρτίου	Δήμος Αιγάλεω	38.262	40.301	78.563
18 2001	Μαρτίου	Δήμος Αιγάλεω	36.326	37.564	73.890
10-24 2011	Μαΐου	Δήμος Αιγάλεω			69.946

(Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ)

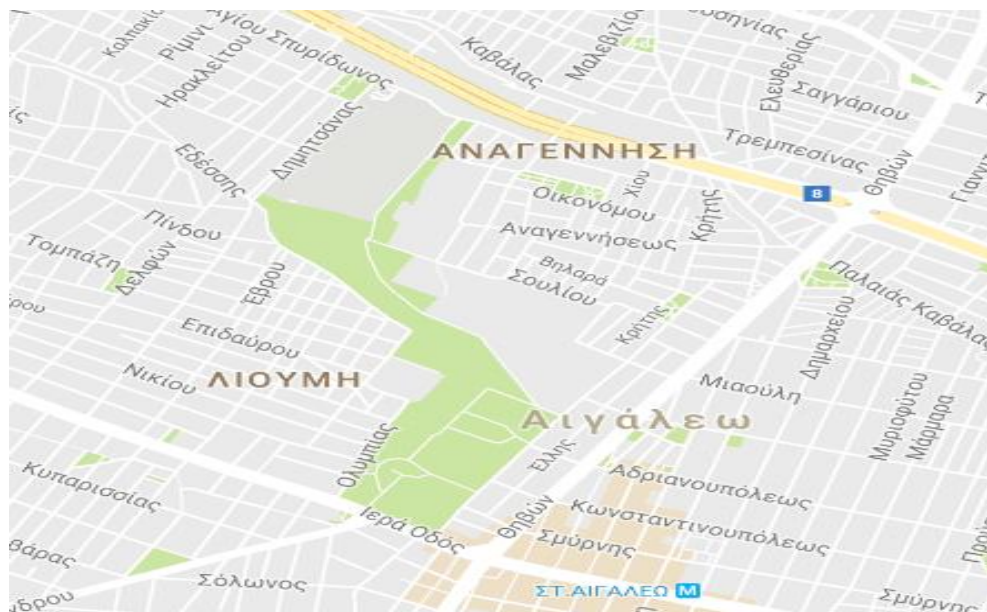
1.11 ΕΚΤΑΣΗ ΔΗΜΟΥ ΑΙΓΑΛΕΩ

Ο δήμος Αιγάλεω έχει έκταση 6,45 km² (Πηγή: wikipedia) και βρίσκεται σε υψόμετρο 50 μέτρων πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Ο δήμος έχει αρκετά πάρκα και πλατείες, καθώς και το Δημοτικό Άλσος, που βρίσκεται στην περιοχή του Μπαρουτάδικου και η έκτασή του είναι γύρω στα 134 στρέμματα.

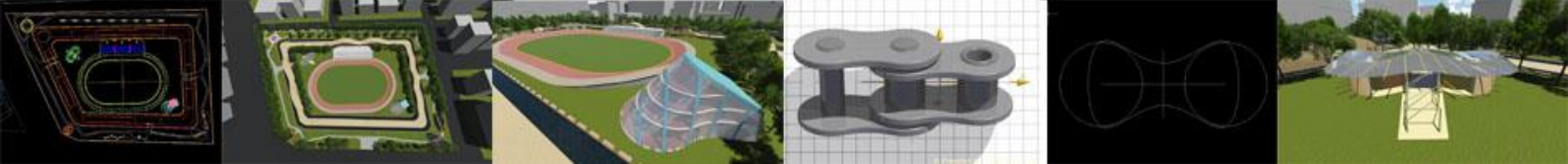

(Πηγή: Wikipedia)

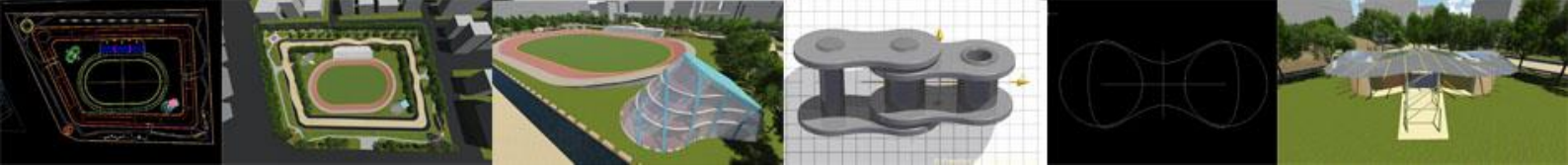
Κάτοψη του Άλσος Αιγάλεω με τη χρήση google maps.

(Πηγή: Google Maps)

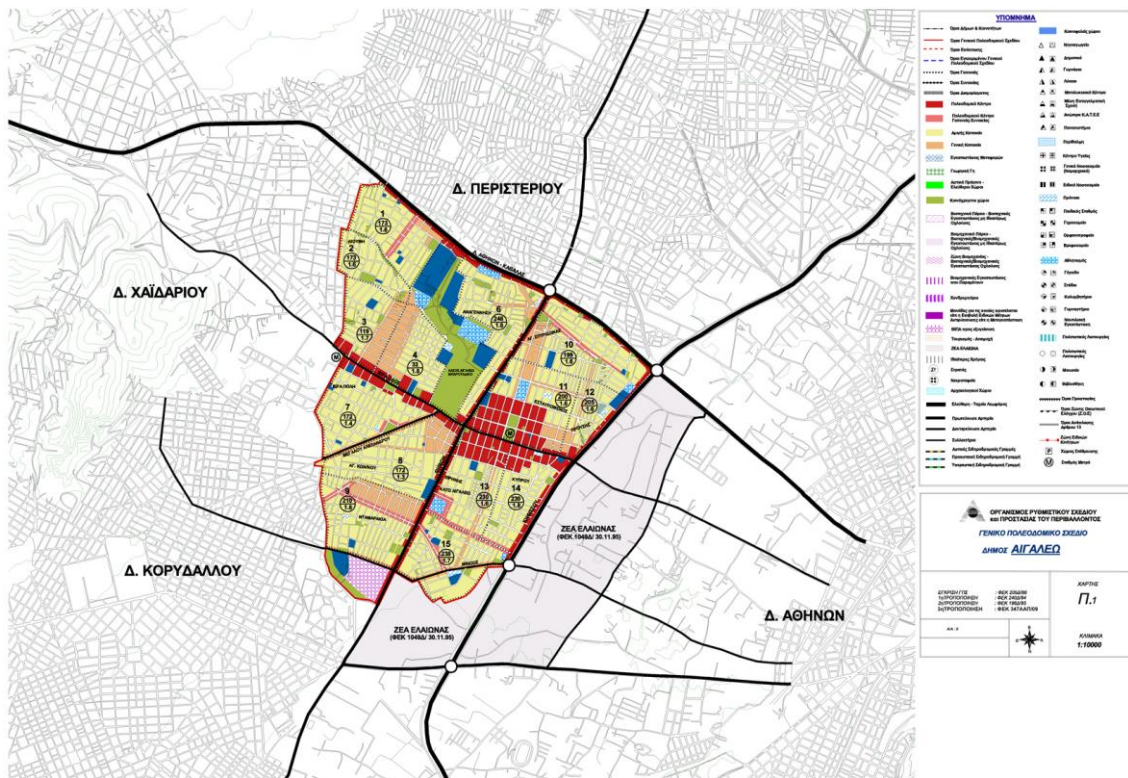
(Πηγή Φωτογραφιών: athensattica.gr)

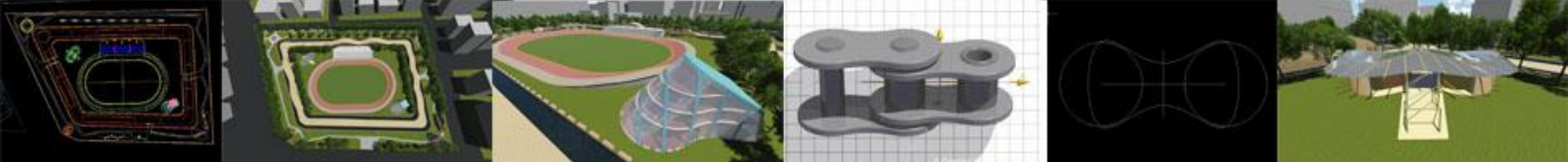
1.12 ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΔΗΜΟΥ ΑΙΓΑΛΕΩ

Ο δήμος Αιγάλεω χωρίζεται σε 4 συνοικίες οι οποίες δημιουργούνται από τις δύο μεγάλες οδικές αρτηρίες (Λεωφόρος Θηβών, Ιερά Οδός), οι οποίες τέμνονται μεταξύ τους. Πιο συγκεκριμένα η Λεωφόρος Θηβών χωρίζει το δήμο κατά τον άξονα Βορρά – Νότιου, ενώ αντίστοιχα η Ιερά Οδός κατά τον άξονα Ανατολής – Δύσης. Οι 4 συνοικίες που προκύπτουν αποτελούνται από 15 γειτονιές (σύμφωνα με το Γ.Π.Σ του δήμου Αιγάλεω). Οι γειτονιές αυτές είναι:

1. Βόρειο – Δυτική (1), με 6 γειτονιές (1,2,3,4,5,6)
2. Βόρειο – Ανατολική (3), με 4 γειτονιές (10,11,12,13)
3. Νότιο – Δυτική (2), με 3 γειτονιές (7,8,9)
4. Νότιο – Ανατολική (4), με 3 γειτονιές (13,14,15)

(Πηγή: organismosathinas.gr)

Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζονται τα στοιχεία της μέσης πυκνότητας του δήμου Αιγάλεω ανά γειτονιά (κάτοικοι ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο), καθώς και ο μέσος συντελεστής δόμησης του δήμου. Τα στοιχεία προέρχονται απο το Πρόγραμμα Αναπτυξιακής Μελέτης του Δήμου Αιγάλεω.

Γειτονιά	Μέση Πυκνότητα (κατ / km ²)	Μέσος Συντελεστής Δόμησης
1	173	1,6
2	193	1,6
3	119	1,7
4	233	1,8
5	75	1,6
6	248	1,8
7	172	1,4
8	172	1,3
9	210	1,8
10	199	1,6
11	200	1,6
12	205	1,6
13	230	1,6
14	230	1,6
15	238	1,7

(Πηγή: Αναπτυξιακή Μελέτη Δήμου Αιγάλεω)

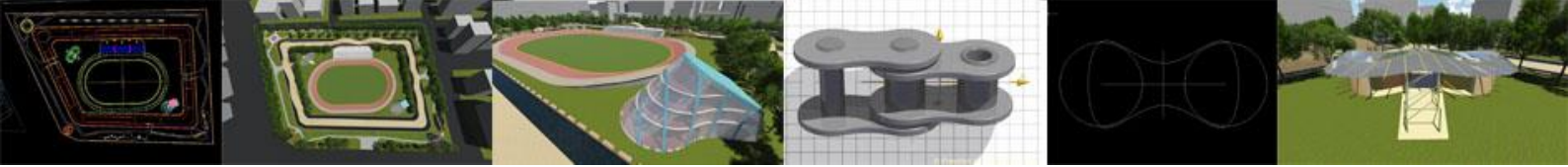

1.13 ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ο δήμος Αιγάλεω έχει αρκετά σωματεία με ποικιλία δραστηριοτήτων για το κοινό. Τα σωματεία αυτά στεγάζονται κάτω από 8 αθλητικές εγκαταστάσεις. Πιο συγκεκριμένα:

1. Το Δημοτικό Γήπεδο Σταύρος Μαυροθαλασσίτης, το οποίο χρησιμοποιείται από την ποδοσφαιρική ομάδα του Αιγάλεω τόσο για προπονήσεις όσο και για αγώνες, αλλά και από συλλόγους μικρότερων κατηγοριών.
2. Το Δημοτικό Αθλητικό Κέντρο Ευαγγελίστριας
3. Το Δημοτικό Γήπεδο Μπάσκετ Λοιμωδών
4. Το Γήπεδο Εδέσσης στην δυτική περιοχή του Λιούμη
5. Η αίθουσα γυμναστικής στο γήπεδο Θηβών
6. Το Εθνικό Αθλητικό Κέντρο (ΕΑΚ) της Γ.Γ.Α στην περιοχή του δημοτικού Άλσους Αιγάλεω (γήπεδα μπάσκετ, ποδοσφαίρου, τέννις, στίβου κ.λπ.)
7. Το κλειστό γυμναστήριο της Γ.Γ.Α και το κολυμβητήριο, στα οποία υπάρχουν ώρες προσέλευσης κοινού αλλά και ώρες προπόνησης αθλητών και αθλητριών διαφόρων σωματείων. Δίπλα στην πισίνα υπάρχει ειδικός χώρος για αρχάριους κολυμβητές και για παιδιά.
8. Το κλειστό γυμναστήριο του 6ου Γενικού Λυκείου Αιγάλεω

Παρακάτω ακολουθούν φωτογραφίες των αθλητικών εγκαταστάσεων.

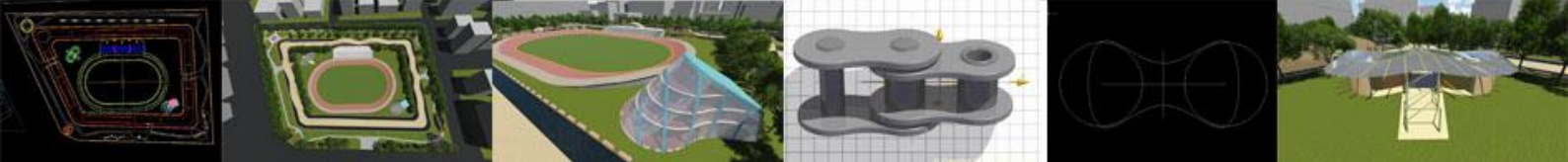

Γήπεδο τέννις ΕΑΚ (Άλσος Αιγάλεω)

Κολυμβητήριο Δήμου Αιγάλεω Γ.Γ.Α

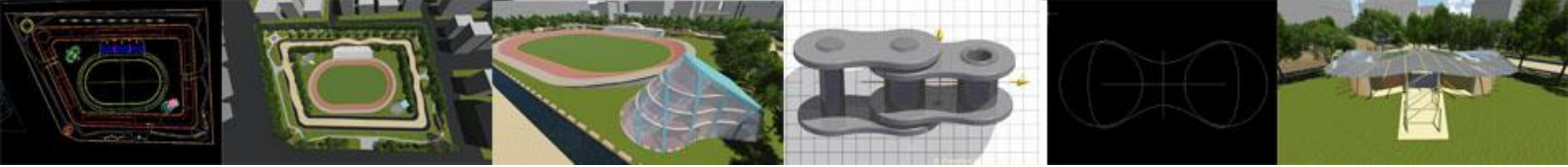
(Πηγή φωτογραφιών: Google Images)

Γήπεδο Αιγάλεω (Σταύρος Μαυροθαλασσίτης)

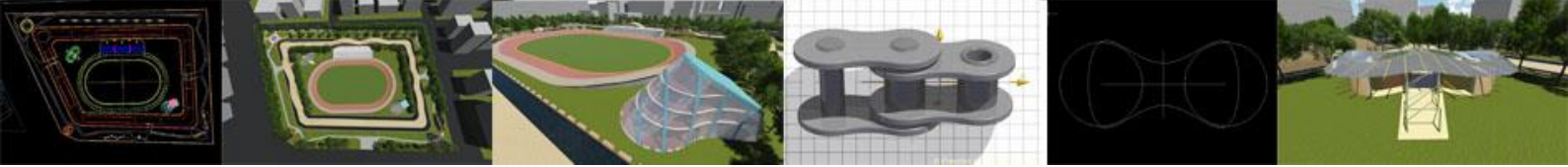

Γήπεδο ποδοσφαίρου και στίβος ΕΑΚ (Άλσος Αιγάλεω)

1.14 ΧΩΡΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΑΙΓΑΛΕΩ

Σύμφωνα με τα στοιχεία της wwf.gr από την αξιολόγηση 4.500 πολιτών σε 900 χώρους πρασίνου με κλίμακα από το 1 έως το 10 ο δήμος Αιγάλεω συγκεντρώνει κατά μέσο όρο 7,4 μονάδες, με συνολικά 8 εκτάσεις πρασίνου. Η βαθμολογία είναι μια από τις υψηλότερες στην Περιφέρεια Αττικής. Ο πιο γνωστός χώρος πρασίνου και αναψυχής είναι το δημοτικό Άλσος στην περιοχή του Μπαρουτάδικου. Εκτείνεται σε μία έκταση 134 στρεμμάτων με γήπεδα ποδοσφαίρου, μπάσκετ, τένις, παιδική χαρά και στίβο. Οι εγκαταστάσεις χρησιμοποιούνται από το κοινό αλλά και από αθλητικά σωματεία είτε για προπονήσεις είτε για αγώνες.

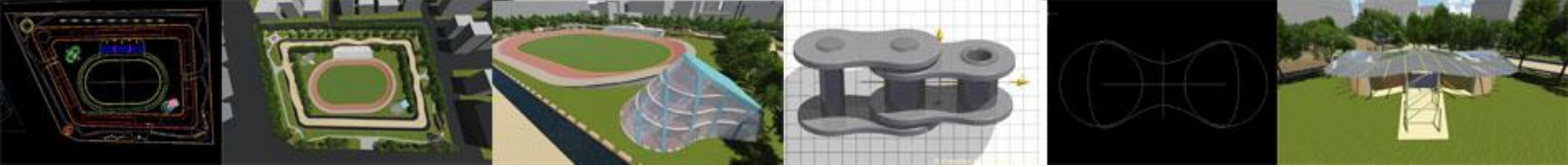

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

2. ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ

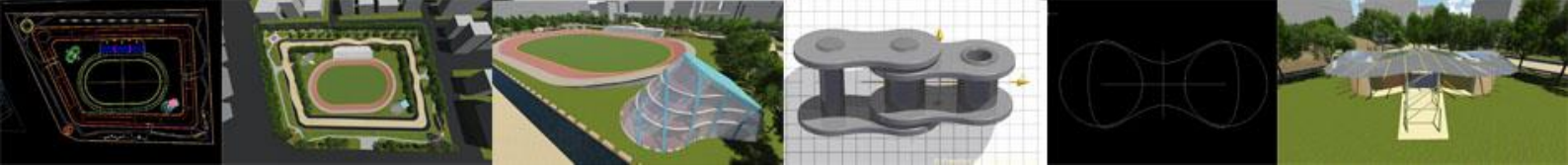
2.1 ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Η εφεύρεση του ποδηλάτου δεν έχει κάποια συγκεκριμένη χρονολογία και κατά συνέπεια δεν υπάρχει κάποιος συγκεκριμένος εφευρέτης. Δεκαετίες πριν την εμφάνιση του τυπικού σύγχρονου ποδηλάτου είχαν παρουσιαστεί διάφορα είδη οχημάτων τα οποία κινούνταν με τη μυϊκή δύναμη του αναβάτη. Μία ευρέως γνωστή κατασκευή, η οποία θεωρείται και ο πρόγονος του σύγχρονου ποδηλάτου, είναι η **"draisienne"**. Κατασκευάστηκε το 1817 από τον Γερμανό βαρόνο Κάρλ Φον Ντράις (εξού και το όνομα **"draisienne"** όπου αποτελεί γαλλική απόδοση του ονόματος). Η κατασκευή της ήταν σχεδόν εξ' ολοκλήρου από ξύλο και δεν είχε πετάλια. Η κίνηση της γινόταν με την ώθηση των ποδιών προς τα πίσω. Η draisienne ήταν επίσης γνωστή ως "hobby-horse", ονομασία που προέκυψε λόγω της πεποίθησης πως θα αντικαθιστούσε το άλογο, όπου ήταν το βασικό μεταφορικό μέσο κατά τον 19ο αιώνα.

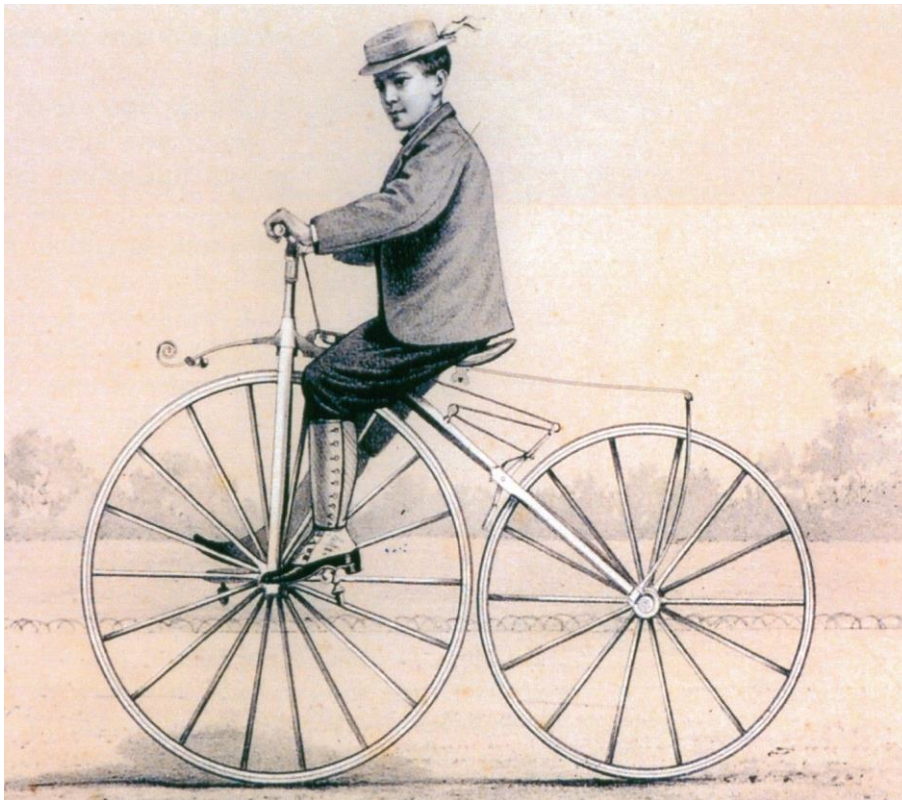

Draisienne (Πηγή: Wikipedia)

Το 1839 εφευρέθηκαν τα πετάλια από έναν Σκωτσέζο σιδηρουργό εν ονόματι Κιρκπάτρικ Μακμίλαν. Ο Σκωτσέζος εισήγαγε τη χρήση των πεταλιών και σχεδίασε τη "**velocipede**" η οποία δεν ανάγκαζε πλέον τον αναβάτη να ωθεί το δίκυκλο με τα πόδια, αυξάνοντας παράλληλα και την ταχύτητα κίνησής του. Το 1860 το σχέδιο της "**velocipede**" αλλάζει από το Γάλλο Πιέρ Μισώ, ο οποίος συνέδεσε τον άξονα των πεταλιών με τον μπροστινό τροχό. Στη συνέχεια ο Μισώ εισήγαγε τη χρήση συμπαγών καουτσούκ τροχών, από τους οποίους στη συνέχεια δημιουργήθηκαν τα λάστιχα που χρησιμοποιούμε μέχρι και σήμερα.

Ο γιός του Πιέρ Μισώ πάνω σε μοντέλο velocipede (1868).

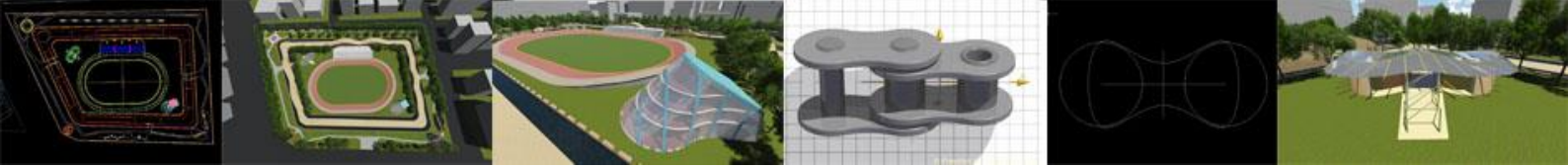

(Πηγή: Wikipedia)

Γύρω στα 1900 ιδρύθηκε η Παγκόσμια Ομοσπονδία Ποδηλασίας (Union Cycliste Internationale ή αλλιώς U.C.I), η οποία είναι υπεύθυνη για την τήρηση και τη δημιουργία κανονισμών και προδιαγραφών που πρέπει να ισχύουν για την ομαλή και δίκαιη διεξαγωγή αγώνων ποδηλασίας καθώς και του υλικού που χρησιμοποιείται από τους αθλητές.

(Πηγή: Google Images)

2.2 ΕΙΔΗ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ

Η ποδηλασία πλέον αποτελεί τρόπο ζωής αρκετών ανθρώπων παγκοσμίως, τόσο ως τρόπος άθλησης, όσο και ως μέσο μεταφοράς και αναψυχής των ανθρώπων που ζουν κυρίως σε μεγάλα αστικά κέντρα. Στη χώρα μας η ποδηλασία δεν είναι τόσο διαδεδομένη, ωστόσο τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότεροι χρησιμοποιούν ποδήλατο.

Οι τύποι ποδηλάτων είναι οι εξής:

1. Το αγωνιστικό ποδήλατο
2. Το ποδήλατο πόλης
3. Το ποδήλατο βουνού (MTB, DH, 4X, Marathon, Slopstyle, Freeride)
4. Το ποδήλατο BMX (πρόκειται για συντομογραφία του αγγλικού όρου 'bicycle motocross')
5. Το ποδήλατο ταξιδιού
6. Το ποδήλατο τουρισμού μακρινών αποστάσεων
7. Το αναδιπλούμενο (σπαστό) ποδήλατο πόλης
8. Το ηλεκτρικό ποδήλατο

Παραδείγματα με εικόνες για κάθε τύπο ποδηλάτου.

1. Αγωνιστικό ποδήλατο, για μεγάλες αποστάσεις και αγώνες

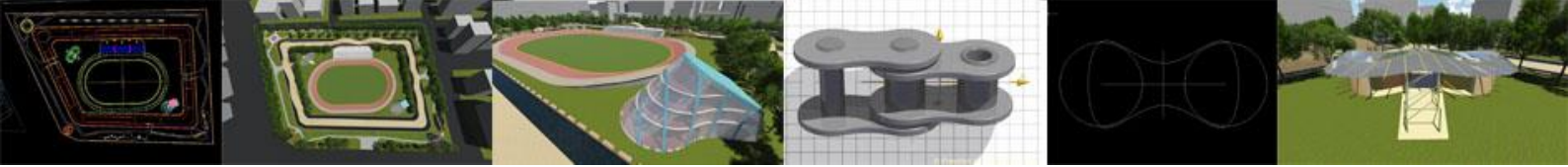

Το ειδικά σχεδιασμένο ποδήλατο του Παγκόσμιου Πρωταθλητή δρόμου Peter Sagan.

Γνωστό και ως ποδήλατο δρόμου ή 'κούρσα'. Αναπτύσσει μεγάλες ταχύτητες λόγω της αεροδυναμικής του, αλλά και λόγω της θέσης του αναβάτη. Οι ταχύτητες αυτές κυμαίνονται από 65 – 95 km/h (μέγιστες), ενώ η μέση ταχύτητα του μέσου αναβάτη μπορεί να κυμαίνεται από 25 – 30 km/h, ανάλογη του εδάφους (βουνό, ευθεία).

2. Ποδήλατο πόλης

Είναι η πιο απλή έκδοση του ποδηλάτου δρόμου με ίδια διάμετρο τροχού (28"), ίσιο τιμόνι και την προσθήκη ανάρτησης (ποδήλατα τύπου trekking). Καθιστά την κίνηση μέσα στην πόλη εύκολη και άνετη. Το βάρος κυμαίνεται από 11 – 15 kg.

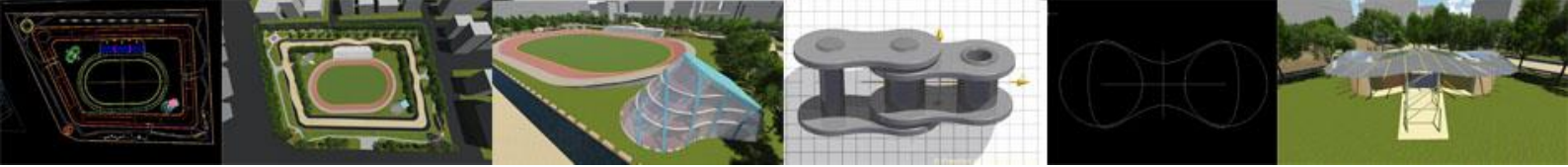

3. Ποδήλατο βουνού (MTB,DH, 4X, Marathon, Slopstyle, Freeride)

Το ποδήλατο βουνού χωρίζεται σε 2 υποκατηγορίες, σε mountain bikes και σε downhill bikes.

1. Mountain Bikes

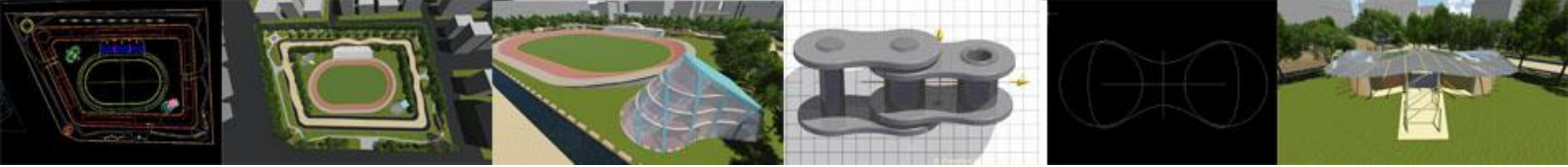

Κατάλληλο για κίνηση εκτός δρόμου. Διαθέτει ανάρτηση για απορρόφηση κραδασμών και φαρδιά λάστιχα με “τακούνι” για άμεση και καλύτερη επαφή με το χώμα. Το βάρος του κυμαίνεται από 8 – 12 kg. Καθιστά εφικτή την κάλυψη μεγάλων αποστάσεων σε δάση, βραχώδη όροι, φαράγγια, λάσπη και οπουδήποτε αλλού πιστεύει η εμπειρία ενός αναβάτη.

2. Downhill Bikes

Κατάλληλο για κατάβαση βουνών και μόνο. Διαθέτει δύο αναρτήσεις για απορρόφηση κραδασμών εμπρός και πίσω και φαρδιά ελαστικά με τακούνι για καλύτερη πρόσφυση. Το βάρος του κυμαίνεται από 16 – 21 kg. Χρειάζεται ένα μηχανοκίνητο όχημα για να το μεταφέρει στην κορυφή του βουνού καθώς είναι τόσο βαρύ που καθίσταται ανέφικτη η ανάβαση.

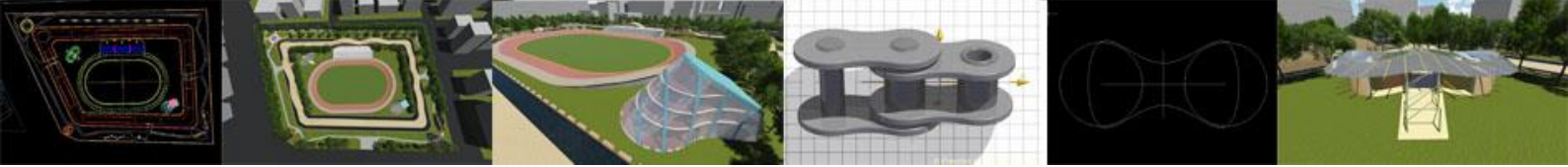
4. Ποδήλατο BMX ('bicycle motocross')

Κατάλληλο μόνο για τεχνικά κόλπα. Σχετικά μικρή διάμετρος τροχού (20"). Δεν προτείνεται για κίνηση μέσα στην πόλη λόγω της γεωμετρίας του αλλά και του μικρού γραναζιού του. Ξεκίνησε σαν μόδα την δεκαετία του 1960 στις Η.Π.Α. Το 2008, αναγνωρίστηκε και ως Ολυμπιακό άθλημα παίρνοντας μέρος στους Ολυμπιακούς αγώνες του Πεκίνο.

5. Το αναδιπλούμενο (σπαστό) ποδήλατο πόλης

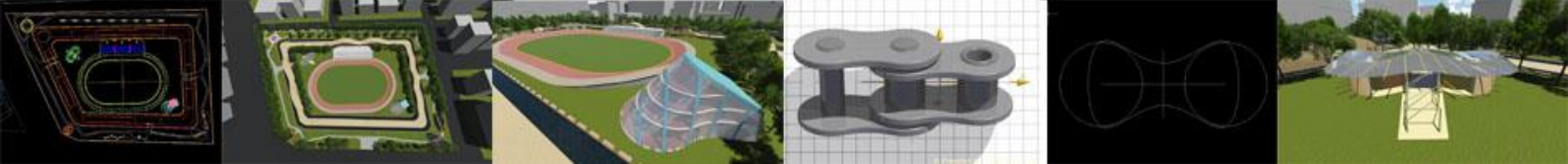

Αποτελεί τη σύγχρονη απάντηση στην ευκολία κίνησης εντός πόλης. Είναι ευέλικτο με ξεκούραστη θέση οδήγησης, φτηνό στην συντήρηση, και μπορεί να διπλωθεί με αποτέλεσμα τη δυνατότητα μεταφοράς και αποθήκευσης του παντού (M.M.M., χώρος εργασίας, ασανσέρ, διαμέρισμα). Δεν προτείνεται για χρήση σε μεγάλες αποστάσεις λόγω της μικρής διαμέτρου του τροχού.

6. Ηλεκτρικό ποδήλατο (E-bike)

Κατάλληλο για μετακίνηση εντός πόλης, δίνοντας στο χρήστη τη δυνατότητα να κινηθεί για περίπου 75 χιλιόμετρα με τη χρήση της μπαταρίας, με μέση ταχύτητα που δεν ξεπερνάει τα 25 km/h. Ουσιαστικά πρόκειται για μία υποβοήθηση του αναβάτη στην παλινδρομική κίνηση του ποδιού του. Το βάρος του ξεπερνάει τα 20 kg λόγω της προσθήκης μοτέρ και μπαταρίας.

2.3 Η ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ ΩΣ ΑΘΛΗΜΑ

Αγωνιστική Ποδηλασία

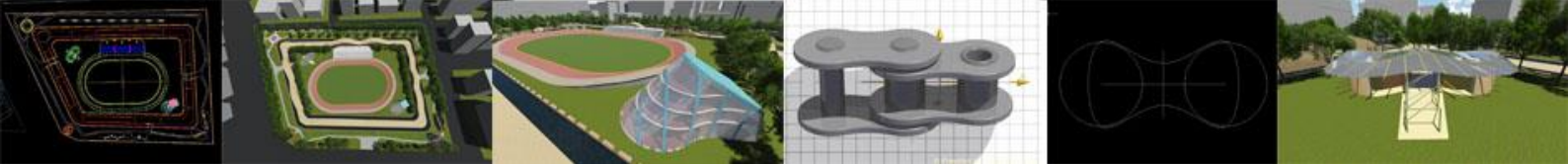
Το ποδήλατο εκτός από μέσο μεταφοράς και αναψυχής αποτελεί και μέσο άθλησης. Η ποδηλασία ως άθλημα έχει αρκετά αγωνίσματα, κάποια εκ των οποίων είναι και αγωνίσματα των Ολυμπιακών Αγώνων. Συγκεκριμένα, η αγωνιστική ποδηλασία χωρίζεται σύμφωνα με την Παγκόσμια Ομοσπονδία Ποδηλασίας (U.C.I) στα εξής αγωνίσματα:

1. Ποδηλασία Δρόμου, ένα απαιτητικό, επίπονο και δύσκολο άθλημα (αγώνες αντοχής, ατομική και ομαδική χρονομέτρηση)
2. Ποδηλασία Πίστας (ταχύτητα, χρονομέτρηση, καταδίωξη, αγώνας πόντων, μάντισον, σκρατς, elimination κ.α.)
3. Ορεινή ποδηλασία (XC, μαραθώνιοι, κατάβαση κ.α.)
4. Χωμάτινο BMX
5. Cyclocross (CX)
6. Time Trial (TT) – Αγώνες Χρονομέτρου (ατομικοί (Individual Time Trial (ITT)) και ομαδικοί (Team Time Trial (TTT))
7. Καλλιτεχνική ποδηλασίας

Η Παγκόσμια Ένωση Ποδηλασίας (U.C.I) η οποία έχει ως μέλη τις Εθνικές Ομοσπονδίες Ποδηλασίας, είναι η αρμόδια αρχή για τον έλεγχο, την ορθή διεξαγωγή και τήρηση των κανονισμών. Επίσης μέσω των Ηπειρωτικών συνομοσπονδιών διοργανώνονται πρωταθλήματα σε κάθε ένα από τα παραπάνω αγωνίσματα (π.χ Ευρωπαϊκή Ένωση Ποδηλασίας – U.E.C).

Η αγωνιστική ποδηλασία στην Ελλάδα.

Η αγωνιστική ποδηλασία στη χώρα μας ξεκίνησε στα τέλη του 19ου αιώνα. Στους πρώτους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896, ο Αριστείδης Κωνσταντινίδης κατέκτησε μεταξύ άλλων το χρυσό μετάλλιο για τη χώρα μας, στο άθλημα της ποδηλασίας δρόμου. Οι σημαντικότεροι Έλληνες ποδηλάτες είναι ο Κανέλλος Κανελλόπουλος και ο Ηλίας Κελεσιδης ο οποίος ήταν και ο αναμορφωτής του αθλήματος στην Ελλάδα. Στη σύγχρονη εποχή οι σημαντικότεροι αθλητές της χώρας μας είναι οι Χρήστος Βολικάκης, Ιωάννης

Ταμουρίδης και Περικλής Ηλίας οι οποίοι έχουν καταφέρει σημαντικές διακρίσεις και μετάλλια σε Παγκόσμια Πρωταθλήματα.

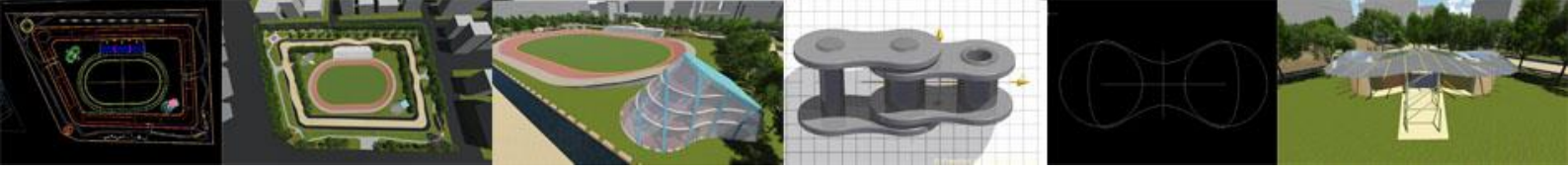
Αρμόδιος φορέας για την οργάνωση και διάδοση του αθλήματος στη χώρα μας είναι η Ε.Ο.Π (Ελληνική Ομοσπονδία Ποδηλασίας). Η Ε.Ο.Π ιδρύθηκε το 1973 και έχει ως έδρα το Ολυμπιακό Ποδηλατοδρόμιο της Αθήνας που βρίσκεται στο αθλητικό συγκρότημα του Ο.Α.Κ.Α.

Το έμβλημα της Ε.Ο.Π

(Πηγή: Google Images)

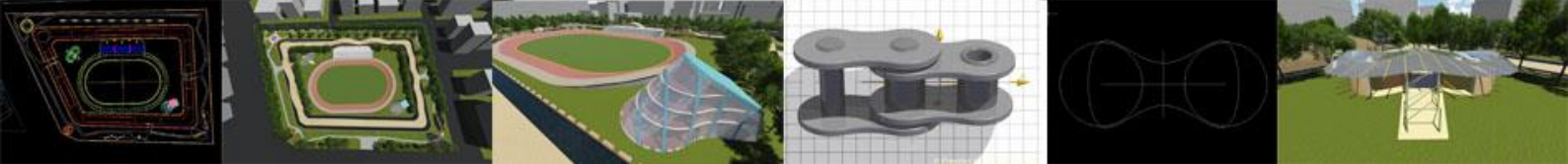
Στη χώρα μας υπάρχουν επίσημα γύρω στα 80 σωματεία ποδηλασίας, σε Αττική, Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο, Χανιά, Πάτρα, Τρίπολη, Σπάρτη, Πύργο, Καλαμάτα, Κάτω Αχαΐα, Αίγιο, Λάρισα, Τρίκαλα, Βόλο, Λαμία, Χαλκίδα, Δράμα, Φλώρινα, Σέρρες, Καβάλα, Κομοτηνή, Νάουσα, Ιωάννινα, Καστοριά, Κέρκυρα, Ρόδο και Μυτιλήνη. Μέχρι το 2012 υπήρχαν τρεις ανδρικές επαγγελματικές ομάδες ποδηλασίας δρόμου, η SP Tableware, Heraklion, Team World Of Bike. Λόγω της κρίσης και κατά συνέπεια της έλλειψης επιχορηγήσεων, υπάρχουν μόνο ερασιτεχνικά σωματεία στη χώρα μας.

2.4 ΤΑ ΘΕΤΙΚΑ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ

Η χρήση ποδηλάτου τη σύγχρονη εποχή φαίνεται πως αυξάνεται με γρήγορους ρυθμούς. Το ποδήλατο είναι ένα εξαιρετικό μέσο τόσο για τη μετακίνηση, όσο και για την άθληση των ανθρώπων. Και αυτό γιατί:

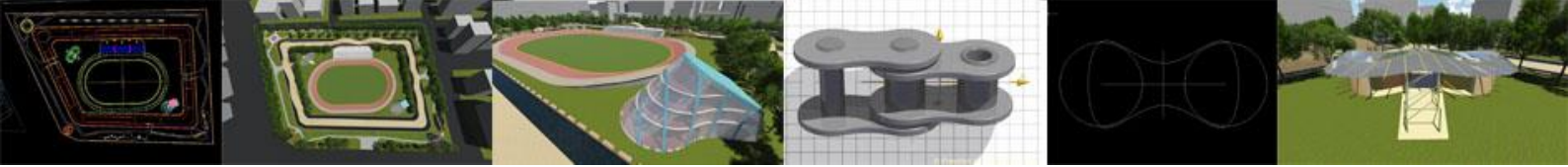
1. Δεν προκαλεί ρύπανση
2. Έχει μηδενικά έξοδα μετακίνησης
3. Μειώνει την κυκλοφοριακή συμφόρηση
4. Βελτιώνει τη φυσική κατάσταση
5. Βελτιώνει την ποιότητα ζωής

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

3. ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΑΙΓΑΛΕΩ

Ο Δήμος Αιγάλεω δίνει τη δυνατότητα στους δημότες του να ασχοληθούν με αρκετές αθλητικές δραστηριότητες όπως ποδόσφαιρο, μπάσκετ, βόλεϊ, στίβο, κολύμβηση, γυμναστική, ράγκμπυ, καράτε, τae-κβο-ντο, ποδόσφαιρο 5Χ5 και αρκετά άλλα αθλήματα. Ένα από τα σημαντικότερα σωματεία του δήμου είναι η ποδοσφαιρική ομάδα Αιγάλεω Α.Ο. η οποία ιδρύθηκε το 1946 κατόπιν συγχώνευσης τεσσάρων ομάδων. Η ομάδα στεγάζεται στο Δημοτικό Στάδιο Αιγάλεω, το οποίο φέρει το όνομα του δημάρχου Σταύρου Μαυροθαλασσίτη, ο οποίος αγωνίστηκε κατά τις δεκαετίες του '50 και του '60 για τη διαμόρφωση του δήμου. Εξίσου σημαντικό είναι και το τμήμα καλαθοσφαίρισης του δήμου Αιγάλεω, το οποίο έχει ως έδρα το κλειστό Δημοτικό γυμναστήριο «Σταύρος Βενέτης» και βρίσκεται στο χώρο που είχε κατασκευαστεί το πρώτο γήπεδο της πόλης. Στην ίδια περιοχή στεγάζονται και τα τμήματα του βόλεϊ γυναικών και το κολυμβητικό τμήμα. Στο δήμο Αιγάλεω υπάρχουν επίσης τα ποδοσφαιρικά σωματεία του Κρόνου, του Ζέφυρου, της Ιεράπολης, του Διαγόρα Δρυοπιδέων, του Θεμιστοκλή και της Ελλάδας Ποντίων, το οποίο ανήκει στην Ένωση Πειραιά. Σημαντική ομάδα του δήμου είναι και η Ολυμπιάδα '73 η οποία διαθέτει κολυμβητικό τμήμα, καθώς και τμήμα μπάσκετ το οποίο διέπρεψε κατά τη δεκαετία του 1980 με την ανάδειξη αρκετών σπουδαίων αθλητών. Στην πόλη υπάρχουν και άλλα σημαντικά σωματεία, όπως ο Γ.Σ. Αιγάλεω από τον οποίο αναδείχθηκε η πρωταθλήτρια του επι κοντώ Νικόλ Κυριακοπούλου, ο Γ.Σ. Πρωτέας από τον οποίο προήλθαν η Ολυμπιονίκης της ρυθμικής Εύα Χριστοδούλου και ο Παγκόσμιος Πρωταθλητής στο μονόζυγο Βλάσης Μάρας, και ο ΜΕΛΑΣ Αγίου Ελευθερίου. Σωματείο με ιδιαίτερα αξιόλογο έργο και έντονη δράση σε τομείς κλασσικού αθλητισμού και πολιτισμού είναι αυτό του Α.Π.Σ. Απόλλων Δυτικής Αττικής το οποίο ιδρύθηκε με πρωτοβουλία του Αιγαλιώτη οδοντιάτρου συγγραφέα και παλιού αθλητή Κωνσταντίνου Σάμιου το 1997.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

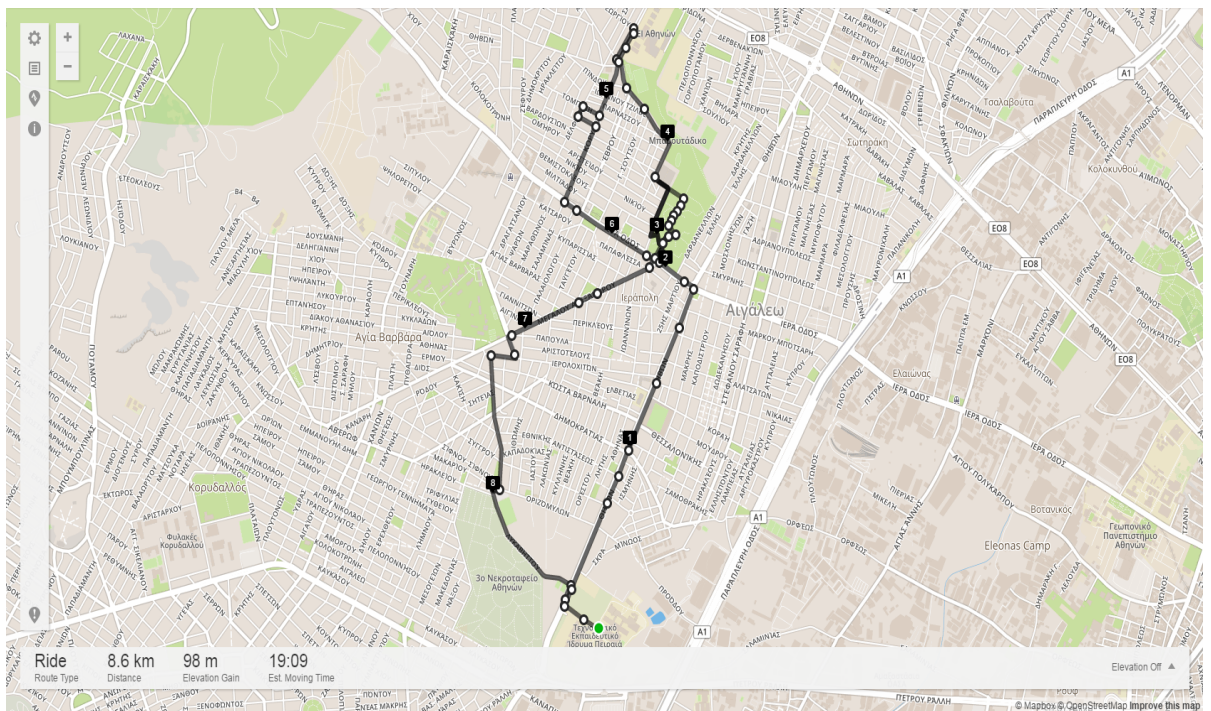
4. ΚΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ

4.1 ΧΑΡΤΕΣ – ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ & ΠΟΔΗΛΑΤΟ

Σύμφωνα με το οδικό δίκτυο του δήμου Αιγάλεω επιλέχθηκαν δύο δυνατές διαδρομές για τη δημιουργία του ποδηλατοδρόμου. Επιλέχθηκαν οι δύο μεγάλες οδικές αρτηρίες που διασχίζουν το δήμο, η Ιερά Οδός και η Λεωφόρος Θηβών λόγω του μεγάλου πλάτους τους.

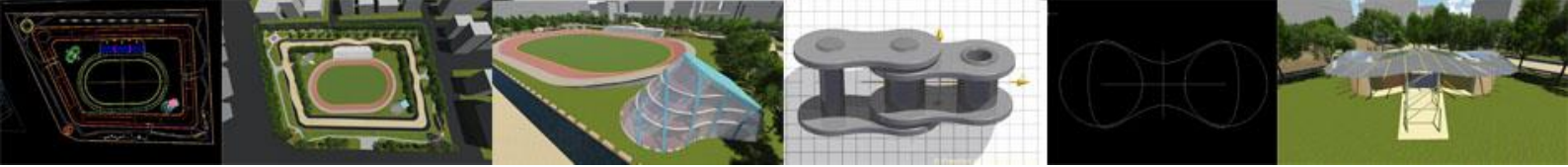
Οι διαδρομές που επιλέχθηκαν είναι οι παρακάτω:

- **Διαδρομή I**

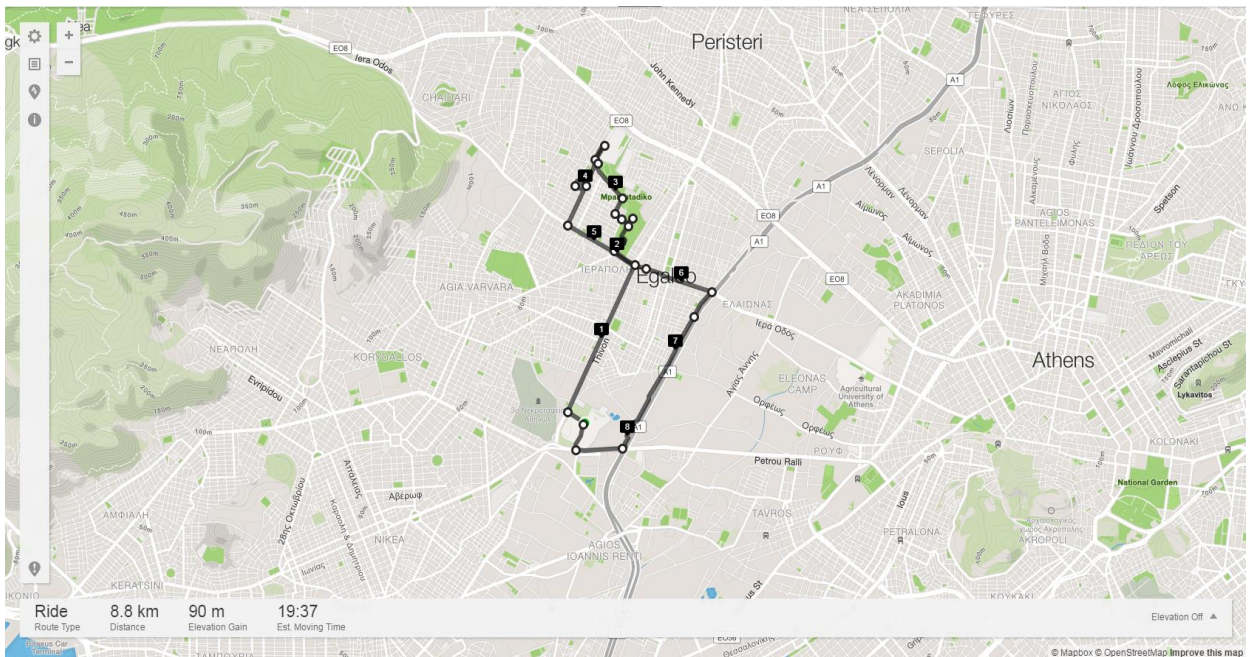

(Πηγή: Google Maps)

Η διαδρομή έχει ως αφητηρία το Α.Ε.Ι. Πειραιά, ο ποδηλάτης θα κινείται κατά μήκος της Λεωφόρου Θηβών και θα στρίβει αριστερά μόλις φτάνει στο ύψος της Ιεράς Οδού. Από εκεί θα διασχίζει το Δημοτικό Άλσος Αιγάλεω και θα φτάνει μέχρι το Τ.Ε.Ι Αθήνας. Η επιστροφή θα γίνεται μέσω της οδού Κορυτσάς, Μεγάλου Αλεξάνδρου, Αποστόλου Παύλου, Λυκαβηττού και θα καταλήγει και πάλι στο Α.Ε.Ι. Πειραιά. Ουσιαστικά πρόκειται για ένα δίκτυο ποδηλατοδρόμων το οποίο θα συνδέει τα δύο Πανεπιστημιακά ιδρύματα μεταξύ τους.

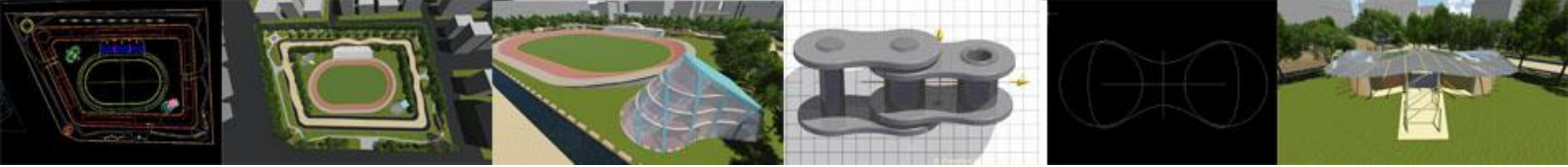

- Διαδρομή II

(Πηγή: Google Maps)

Η δεύτερη διαδρομή έχει και πάλι ως αφετηρία το Α.Ε.Ι. Πειραιά και η κίνηση του ποδηλάτη γίνεται και πάλι μέσω της Λεωφόρου Θηβών και της Ιεράς Οδού. Στην επιλογή αυτής της διαδρομής δόθηκε περισσότερη έμφαση στη σύνδεση των δυο Πανεπιστημιακών ιδρυμάτων του δήμου με το κέντρο της πόλης και το σταθμό του μετρό Αιγάλεω. Η κίνηση θα γίνεται κατά μήκος της Λεωφόρου Θηβών, στο ύψος της Ιεράς Οδού ο ποδηλάτης θα μπορεί να στρίψει είτε δεξιά για το κέντρο της πόλης και το σταθμό του μετρό, είτε αριστερά έτσι ώστε να μεταβεί στο Τ.Ε.Ι. Αθήνας, διασχίζοντας το Δημοτικό Άλσος Αιγάλεω. Στη συνέχεια το δίκτυο θα επιστρέφει στην Ιερά Οδό μέσω της οδού Κορυτσάς και θα επεκτείνεται μέχρι και το κέντρο της πόλης. Ποδηλατόδρομος επίσης θα υπάρχει και στον παράδρομο της Λεωφόρου Κηφισού η οποία θα δίνει τη δυνατότητα στους χρήστες να μεταβούν σε κάποιους ειδικά διαμορφωμένους χώρους για άθληση και αναψυχή. Λόγω των παραπάνω χαρακτηριστικών επιλέχθηκε η δεύτερη διαδρομή.

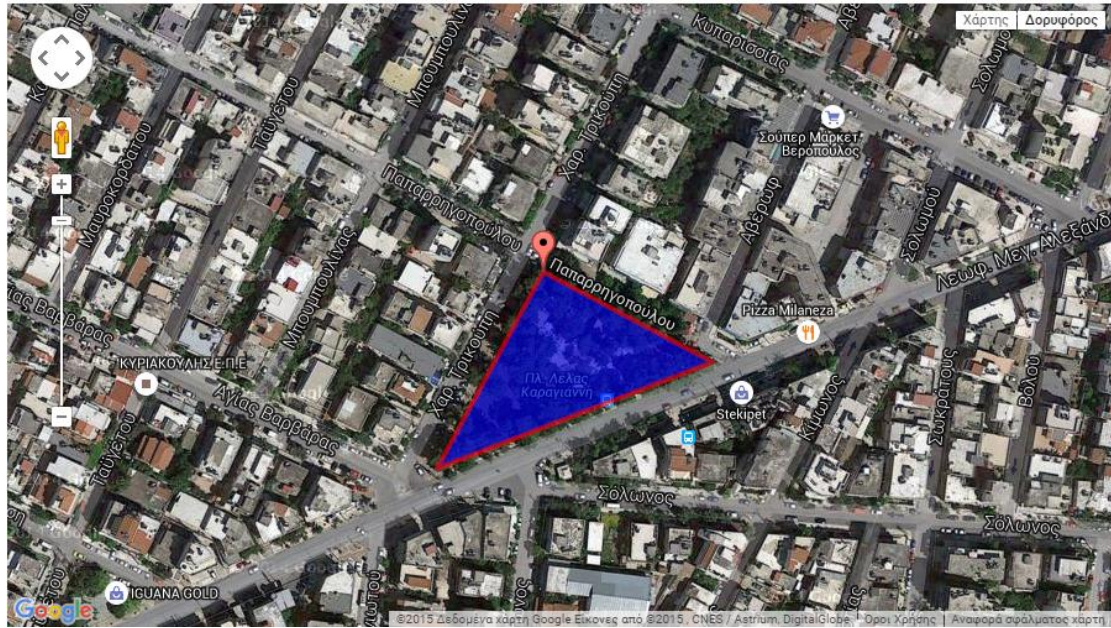

4.2 ΧΩΡΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΥ – ΕΜΒΑΔΑ

Διαδρομή I

1) Πλατεία Λέλας Καραγιάννη (3115 m²)

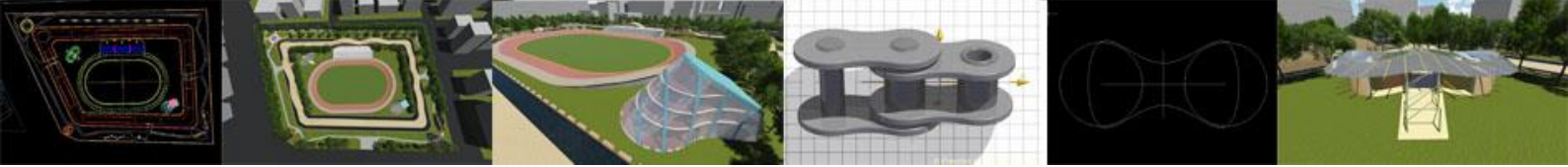
Area 3115 meters² 33531 feet² 0.77 acres 0.00 miles² 0.00 km²

2) Πλατεία Γρηγορίου Λαμπράκη (2038 m²)

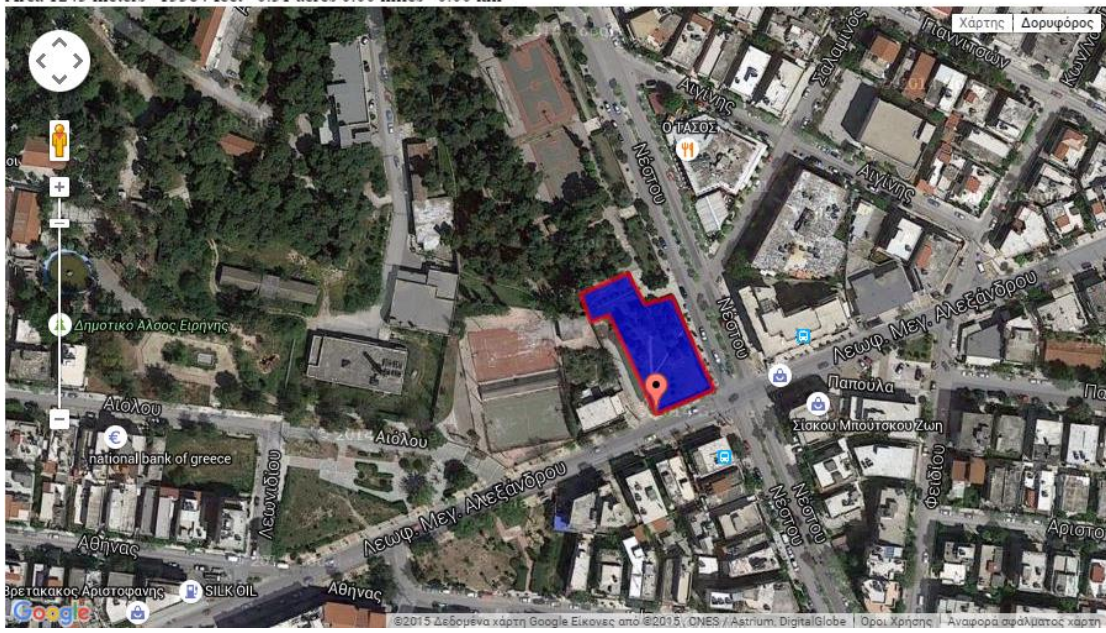
Area 2038 meters² 21934 feet² 0.50 acres 0.00 miles² 0.00 km²

3) Χώρος Πρασίνου επί της οδού Μεγάλου Αλεξάνδρου (1243 m²)

Area 1243 meters² 13384 feet² 0.31 acres 0.00 miles² 0.00 km²

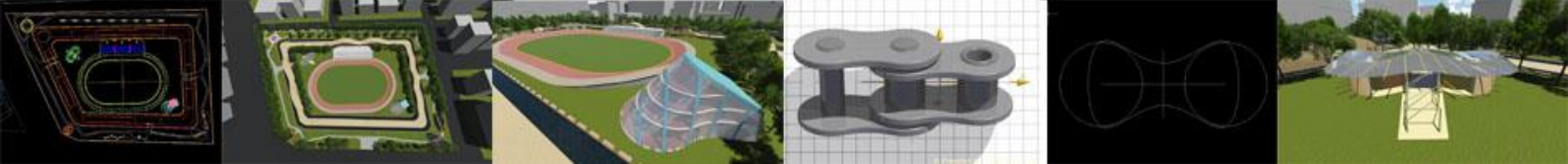

Διαδρομή II

1) Πλατεία επί της Λεωφόρου Κηφισού (1390 m²)

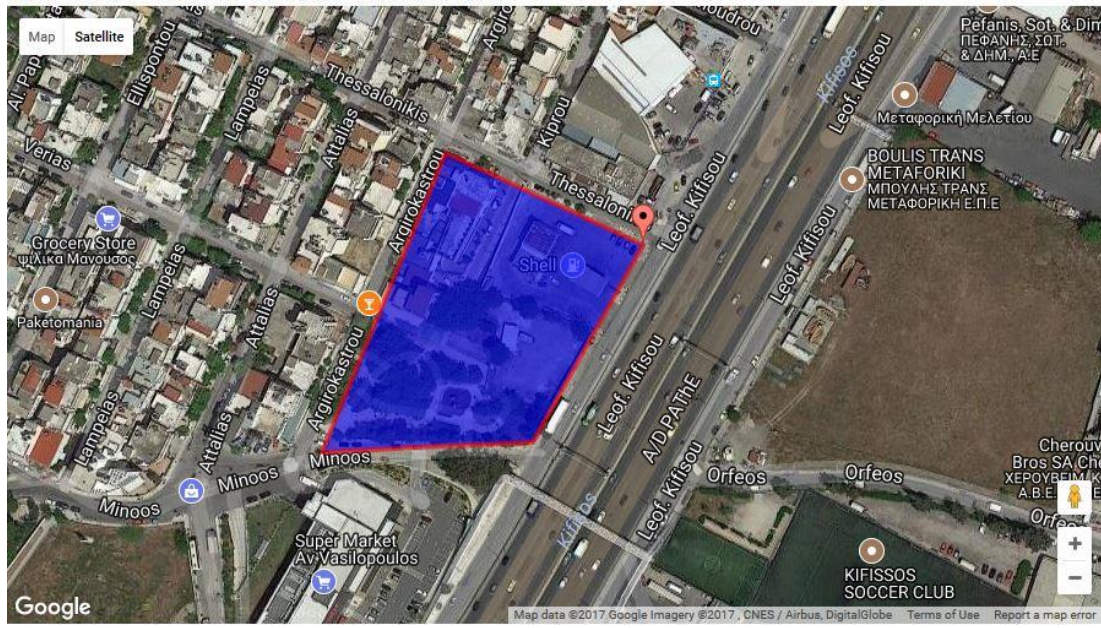
Area 1390 meters² 14967 feet² 0.34 acres 0.00 miles² 0.00 km²

2) Πλατεία Ντόιτς (8178 m²)

Area 8178 meters² 88029 feet² 2.02 acres 0.00 miles² 0.01 km²

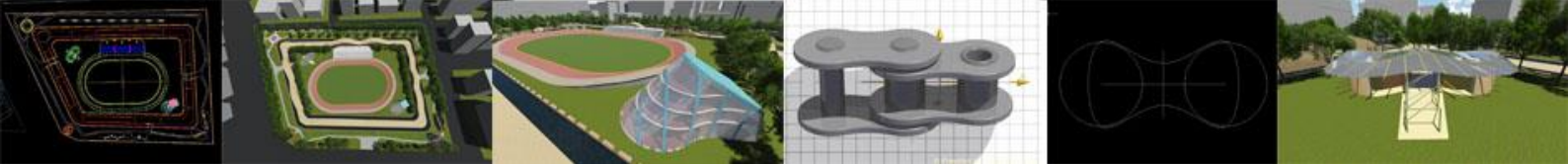

4.3 ΙΔΕΑ

Αρχικά η ιδέα ήταν η κατασκευή ενός ποδηλατοδρομίου, το οποίο θα είναι ελεύθερο για χρήση στο κοινό έτσι ώστε να δίνεται η δυνατότητα προετοιμασίας σε αθλητές ομάδων για τοπικούς και διεθνείς αγώνες. Επίσης με την κατασκευή του υπαίθριου ποδηλατοδρομίου δίνεται η δυνατότητα στο κοινό να γνωρίσει και να δοκιμάσει το αγώνισμα της ποδηλασίας πίστας ελεύθερα, μιας και το Ολυμπιακό ποδηλατοδρόμιο απαιτεί μίσθωση για τη χρήση του.

Στη συνέχεια προέκυψε η προσθήκη γυμναστηρίου, χώρου εστίασης, πίστας BMX καθώς και χώρο περιπάτου. Το αποτέλεσμα είναι η δημιουργία ενός πολυχώρου, ο οποίος θα απευθύνεται σε κάθε ηλικιακή κατηγορία και θα προσφέρει πληθώρα δραστηριοτήτων σε ανθρώπους όλων των ηλικιών. Το χώρο αυτό θα μπορούν να χρησιμοποιούν αθλητές και χομπίστες ποδηλάτες, αλλά και άνθρωποι που θέλουν να γυμναστούν έτσι ώστε να έχουν καλή φυσική κατάσταση. Επίσης ο χώρος προσφέρει και σε ανθρώπους μεγαλύτερης ηλικίας διάδρομο περιπάτου και χώρους αναψυχής.

Με στόχο λοιπόν την προώθηση της ποδηλασίας προέκυψε η ιδέα για τη δημιουργία ενός πολυχώρου στον οποίο θα δημιουργηθούν εγκαταστάσεις

δραστηριοτήτων που είναι περισσότερο διαδεδομένες στο κοινό. Έτσι λοιπόν προστέθηκαν χώροι για βόλτα, τρέξιμο και εκγύμναση σε όργανα γυμναστηρίου.

4.4 ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Η επιλογή των εγκαταστάσεων έγινε με βάση τις ανάγκες ενός αθλούμενου ανθρώπου. Η δημιουργία του πάρκου δίνει στο κοινό τη δυνατότητα για τρέξιμο, βόλτα, ποδηλασία πίστας, ποδηλασία BMX, καθώς και εκγύμναση σε όργανα γυμναστηρίου.

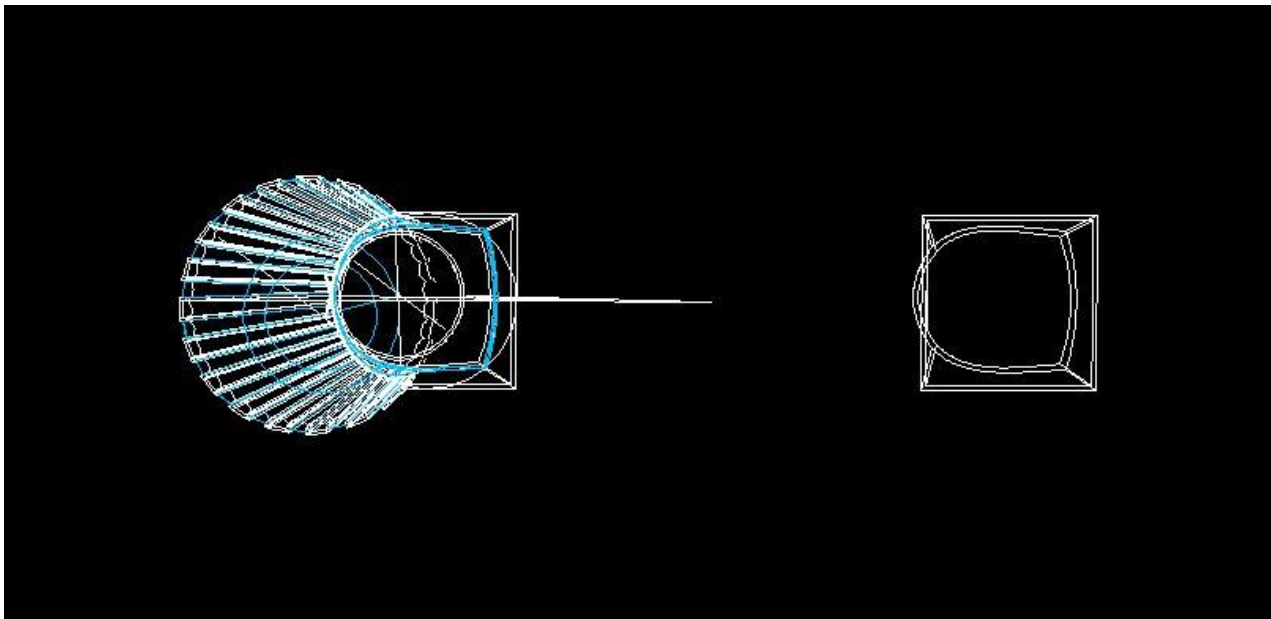
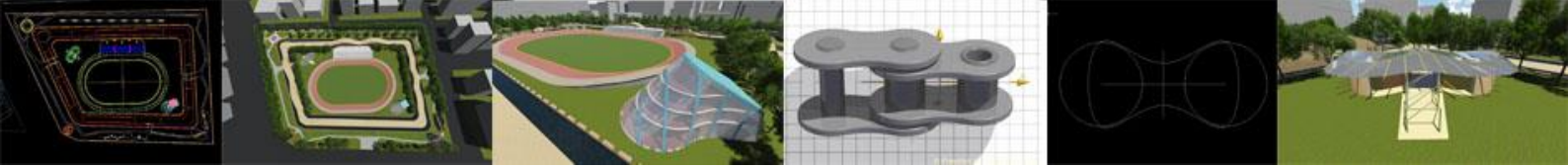
4.4.1 ΧΩΡΟΣ ΕΣΤΙΑΣΗΣ

Η επιλογή της αρχιτεκτονικής του χώρου εστίασης έγινε αρχικά με γνώμονα το σχήμα ενός γραναζιού ποδηλάτου.

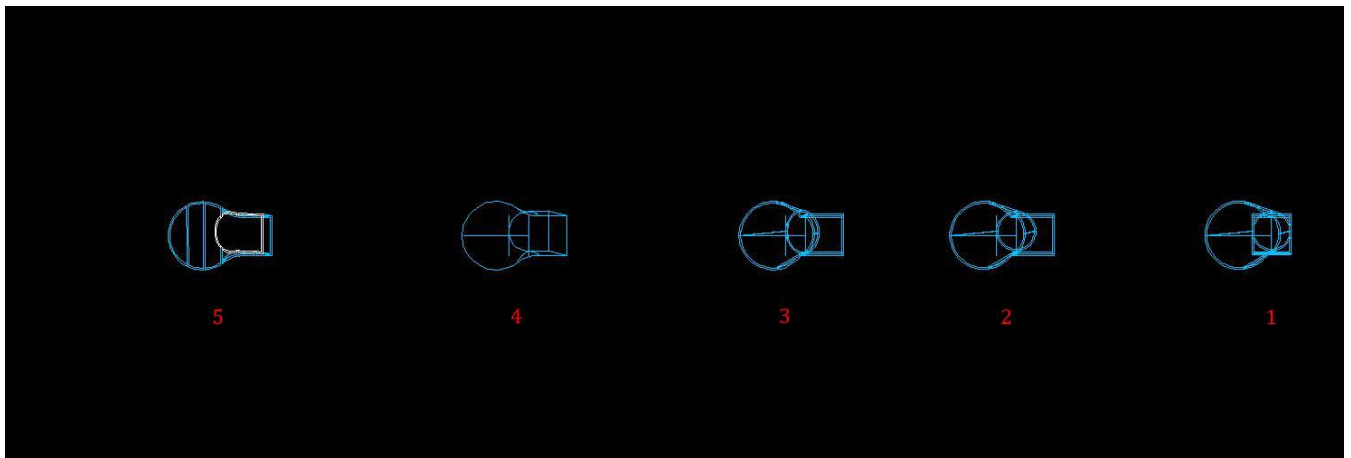
Ένα τυπικό παράδειγμα δίσκου ή αλλιώς γραναζιού, από σύστημα κίνησης ποδηλάτου δρόμου. Ωστόσο μετά από τροποποιήσεις και την προσθήκη μιας κώλυρης πυραμίδας προέκυψε το τελικό κέλυφος

του κτηρίου.

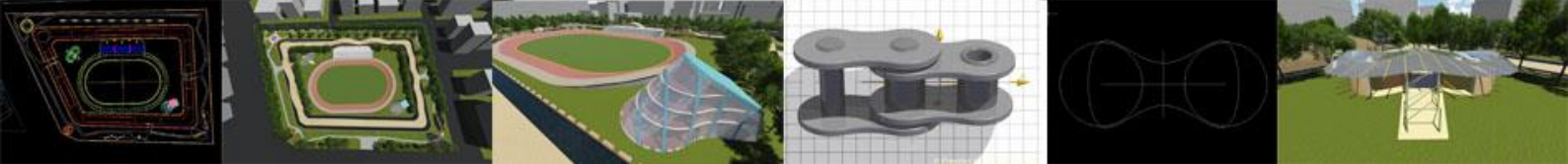

Έχοντας υπόψη και τη στατική ομαλότητα του κτηρίου η τελική μορφή του κελύφους διαμορφώθηκε όπως φαίνεται παρακάτω.

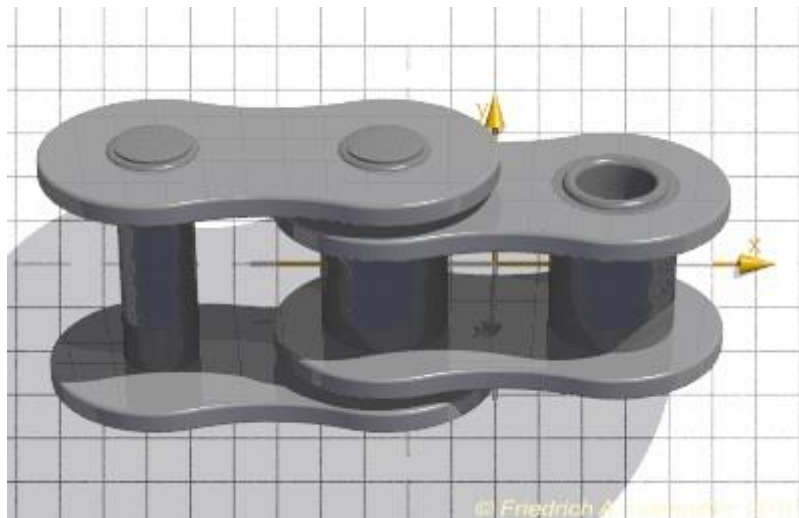
Έτσι προέκυψε ένα τριόροφο κτήριο με τα ακόλουθα εμβαδά:

- Ισόγειο 363,2445 m²
- 1^{ος} Όροφος 261,9927 m²
- 2^{ος} Όροφος 203,4247 m²
- 3^{ος} Όροφος 113,1308 m²

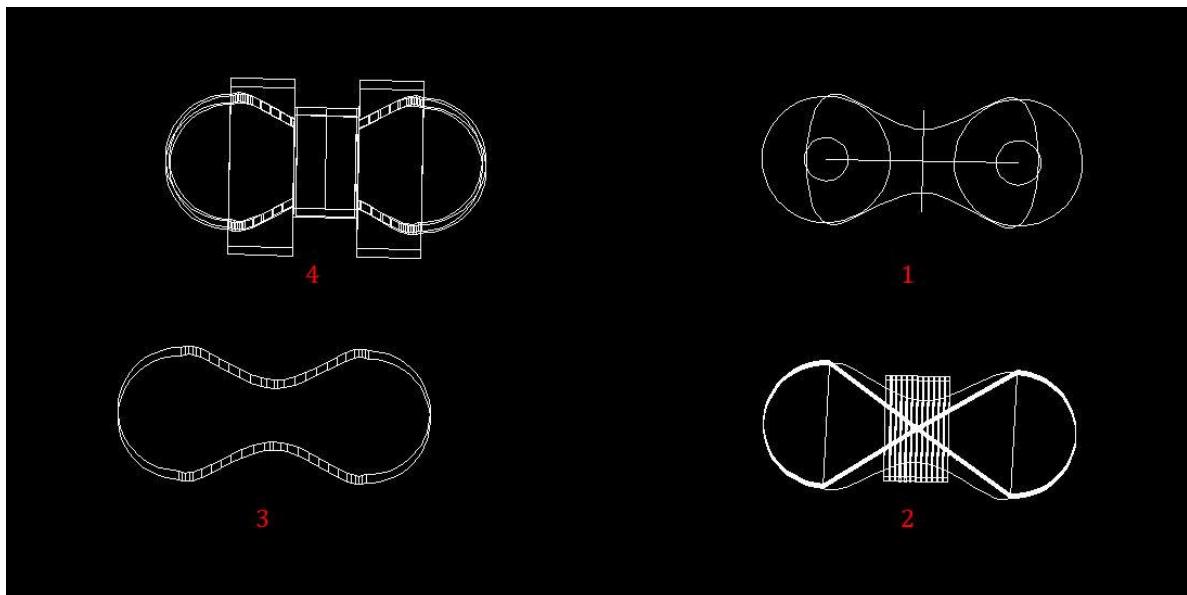

4.4.2 ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ

Η επιλογή της αρχιτεκτονικής του γυμναστηρίου, προέκυψε απο το σχήμα ενός κρίκου ποδηλατικής αλυσίδας με κάποιες τροποποιήσεις, έτσι ώστε να γίνει ο χώρος όσο το δυνατόν πιο λειτουργικός.

Τα στάδια σχεδίασης του γυμναστηρίου.

Το καθαρό εμβαδόν των εσωτερικών χώρων καθώς και αυτού της υποδοχής είναι:

- Αίθουσες εκγύμνασης: $79,2473 \times 2$ ή $158,4946 \text{ m}^2$
- Χώρος υποδοχής: 40 m^2

4.4.3 ΠΟΔΗΛΑΤΟΔΡΟΜΙΟ

Η κατασκευή του ποδηλατοδρομίου έγινε σύμφωνα με τις προδιαγραφές² της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Ποδηλασίας. Οι διαστάσεις των ποδηλατοδρομίων διακρίνονται σε τρία διαφορετικά μεγέθη και είναι οι εξής:

Πίστα (μέτρα)	Καθαρό Μήκος (μέτρα)	Πλάτος (μέτρα)
250	116	78
333,333	138	97
400	181	104

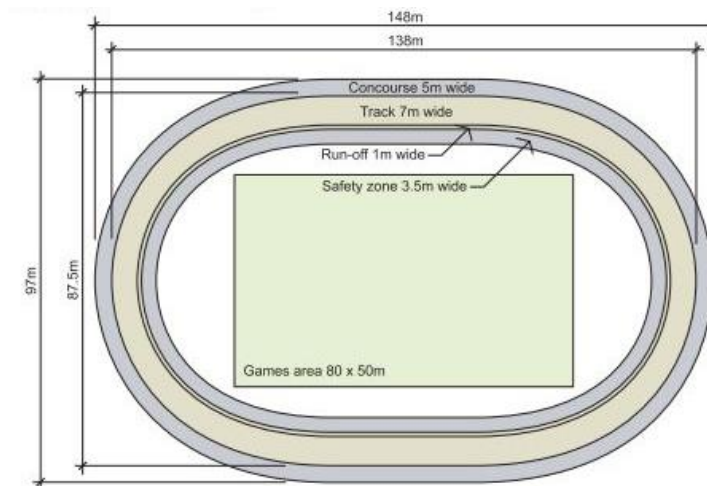

Figure 2 Velodrome cycle track

The ground area required to build a track only, with a concourse 5m wide around the track but not including seating or amenities, would be:

Track (m)	Length (m)	Width (m)
250	116	78
333.333	138	97
400	181	104

Table 2 Track dimensions

A 250m track would be ideal for dedicated cycling use with a reduced central arena area capable of accommodating a variety of sports.

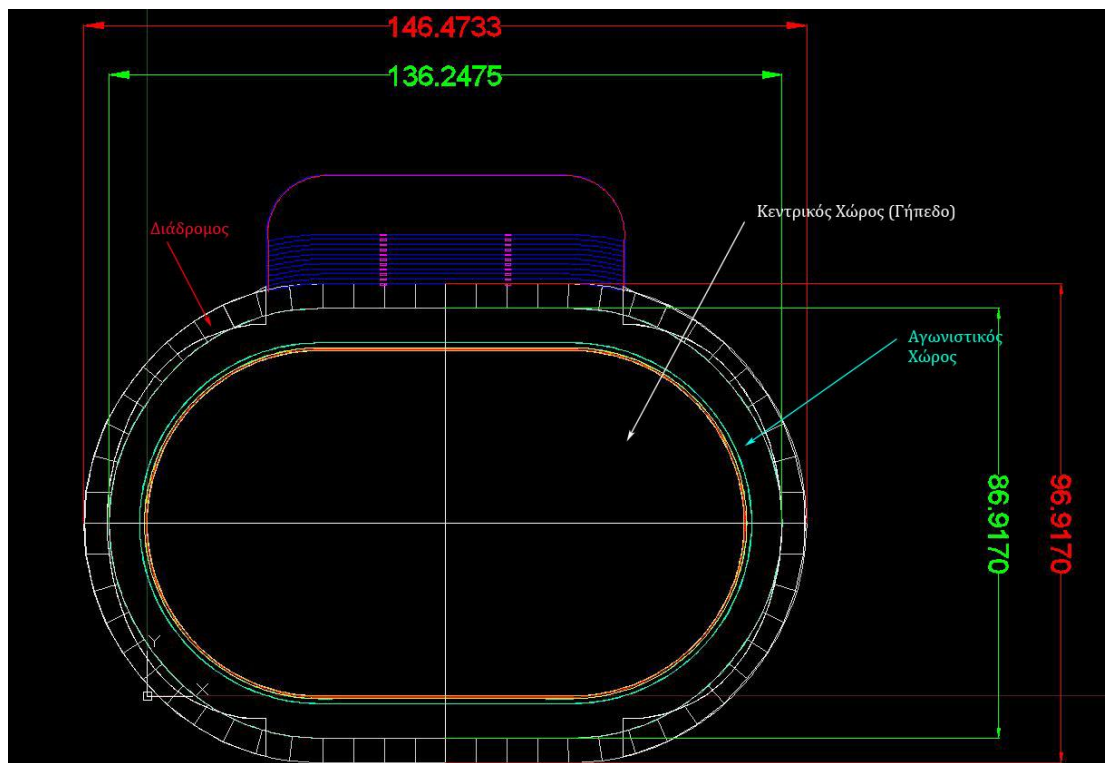
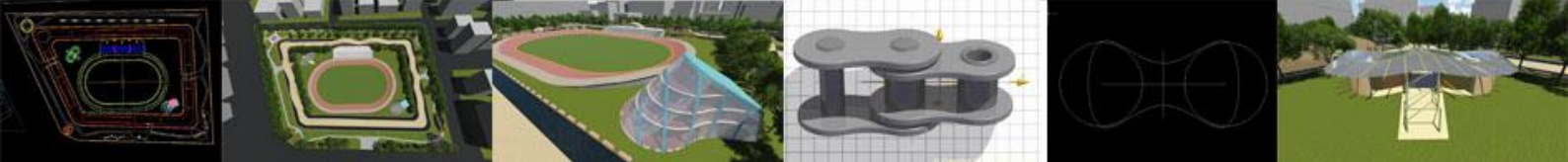
A 400m track should only be contemplated where there is a requirement for a grass central area for hockey or football.

Where the need is to refurbish an existing quarter-mile track, consultation should take place to adjust the geometry to the dimensions of a 400m track.

Author of section on velodromes:
© Ron Webb – R V Webb Consultants
(see Useful Contacts)

Έτσι λοιπόν, σύμφωνα με αυτές τις προδιαγραφές επιλέχθηκε και σχεδιάστηκε η δεύτερη, με διαστάσεις όπως φαίνονται στο παρακάτω διαδιάστατο σχέδιο. Οι διαστάσεις είναι σε μέτρα.

² Πηγή: Cycle Sports Facilities – Sport England

Ο αγωνιστικός χώρος σχεδιάστηκε σύμφωνα με τις διαστάσεις που ακολουθούν στην παρακάτω τομή³.

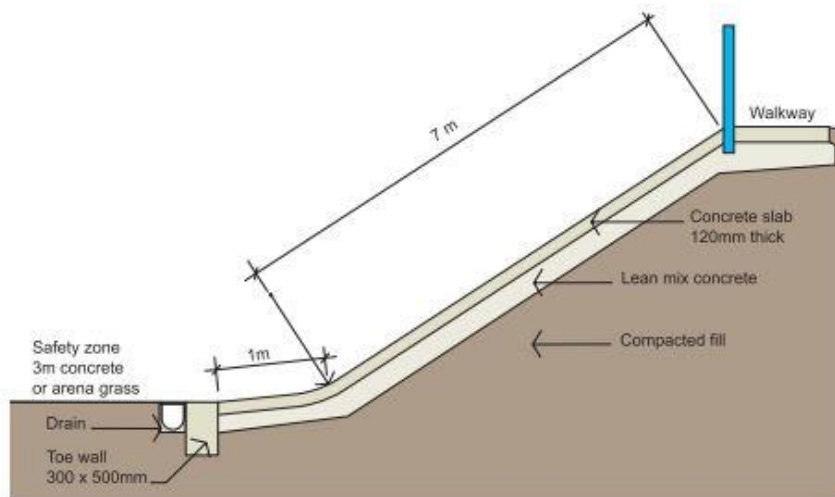
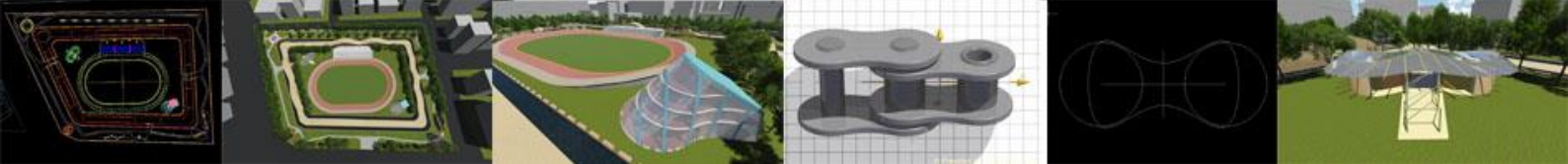

Figure 1 Section through track

Τα εμβαδά μετά απο μετρήσεις με τη χρήση AutoCad είναι τα εξής:

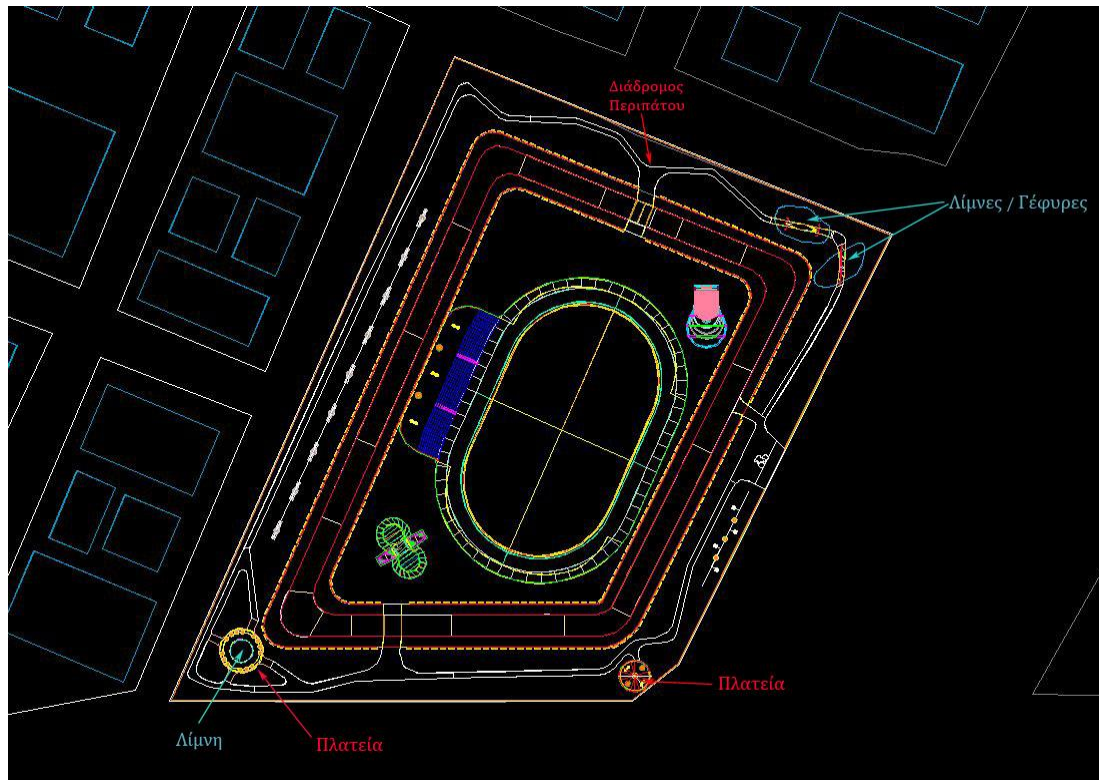
- Κεντρικός Χώρος: 7908,3868 m²
- Αγωνιστικός Χώρος (πίστα): 2473,2919 m²
- Διάδρομος: 1955,1326 m²

³ Πηγή: Cycle Sports Facilities – Sport England

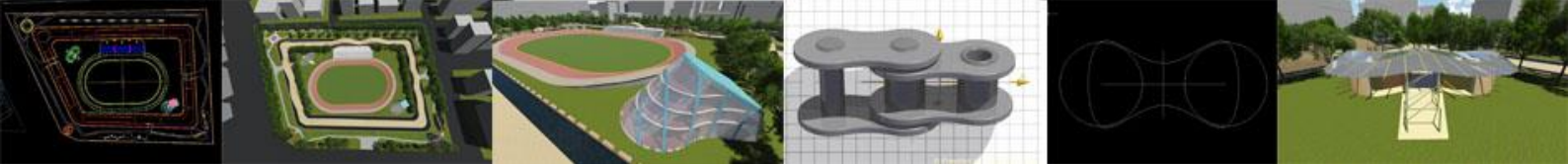
4.4.4 ΧΩΡΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ

Η διαδρομή του περιπάτου δίνει τη δυνατότητα στο κοινό για μία περιήγηση στο χώρο του πάρκου, μέσα στο δεντρόφυτο και πράσινο περιβάλλον. Η προσθήκη δύο πλατειών, τριών λιμνών και δύο γεφυρών έγινε έτσι ώστε να γίνει η διαδρομή πιο ευχάριστη.

Κάτοψη πάρκου (AutoCad).

Το συνολικό εμβαδόν που καταλαμβάνει ο διάδρομος περιπάτου είναι $6742,8682 \text{ m}^2$, ενώ το μήκος του είναι σχεδόν ένα χιλιόμετρο.

4.4.5 ΠΙΣΤΑ BMX

Το άθλημα του BMX αν και πλέον Ολυμπιακό αγώνισμα από το 2008⁴, δεν είναι και τόσο γνωστό στη χώρα μας. Έτσι λοιπόν δημιουργήθηκε μία περιμετρική πίστα γύρω από το ποδηλατοδρόμιο με συνολικά οκτώ λόφους. Η προσθήκη της πίστας BMX έγινε με στόχο την προώθηση και διάδοση ακόμη ενός ποδηλατικού αγωνίσματος στο ελληνικό κοινό.

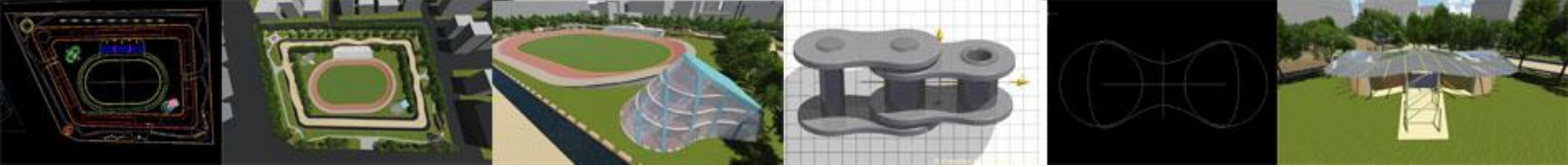
Η πίστα του BMX δίνει επίσης τη δυνατότητα για τη διεξαγωγή αγώνων Cyclocross (γεωμετρία ποδηλάτου δρόμου, με πιο χοντρά λάστιχα για χωμάτινες διαδρομές).

Κάτοψη πάρκου με πίστα BMX.

Το συνολικό εμβαδό της πίστας BMX είναι 15549,1458 m², ενώ το συνολικό της μήκος είναι 731,68 μέτρα.

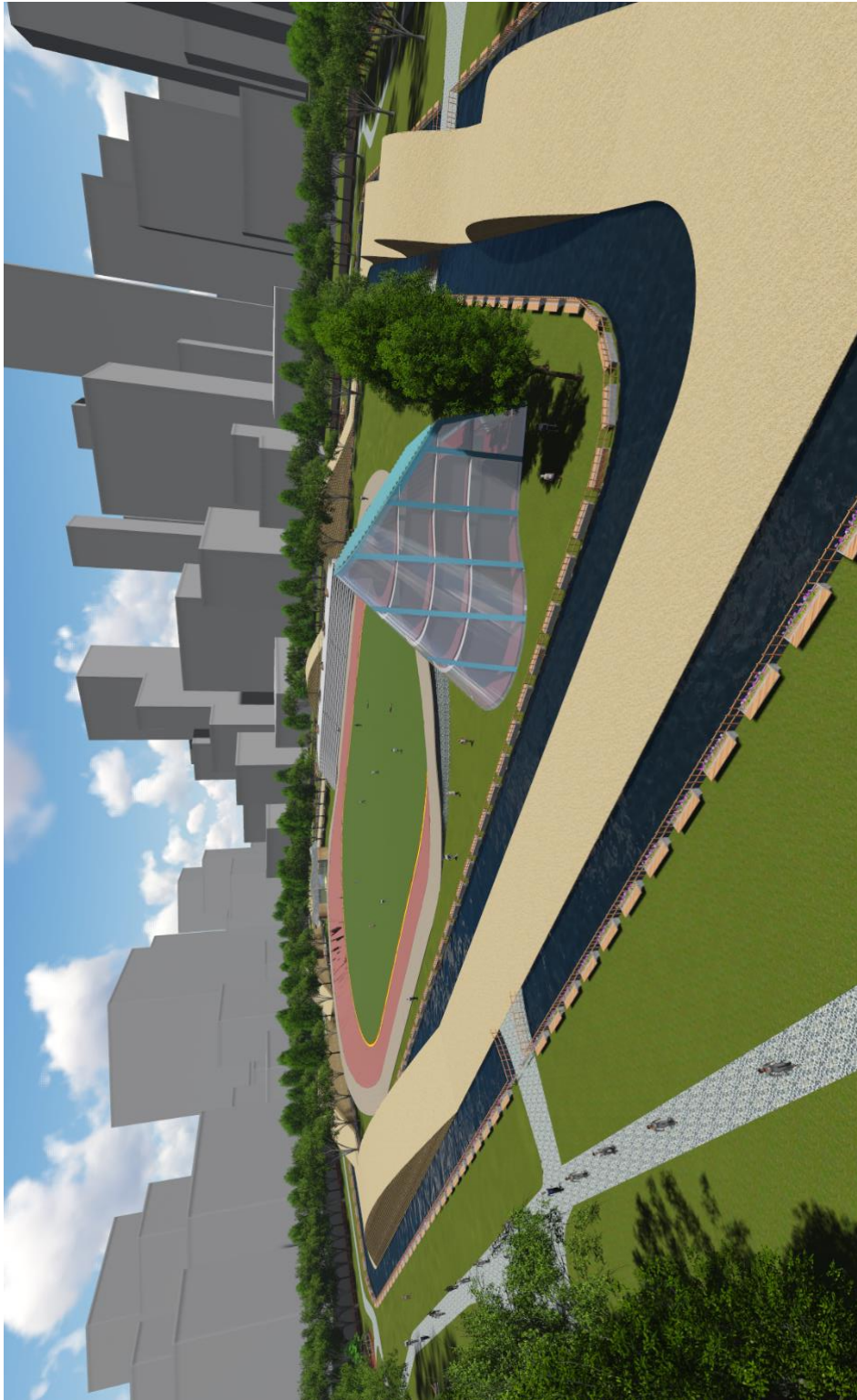
⁴ Πηγή: el.wikipedia.org

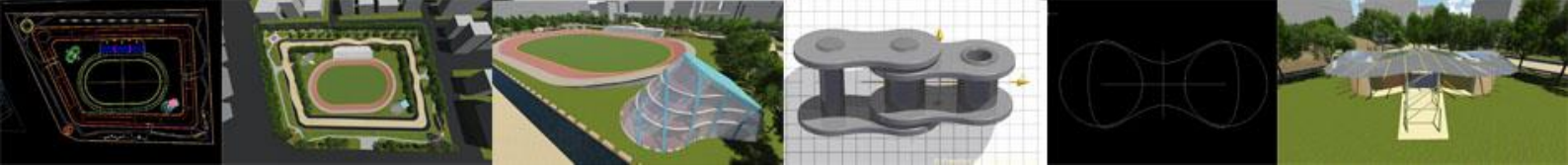
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

5. ΦΩΤΟΡΕΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΕΙΣ

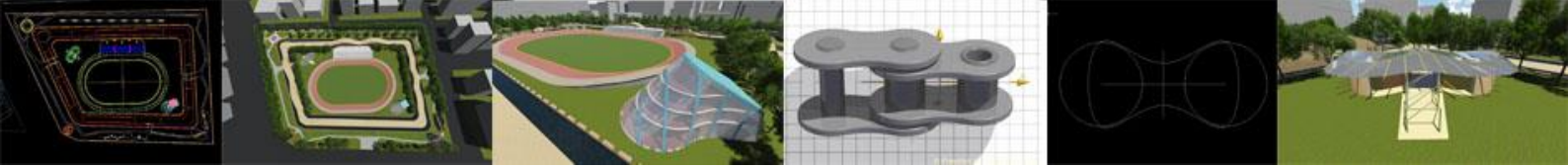
5.1 ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΕΣΤΙΑΣΗΣ

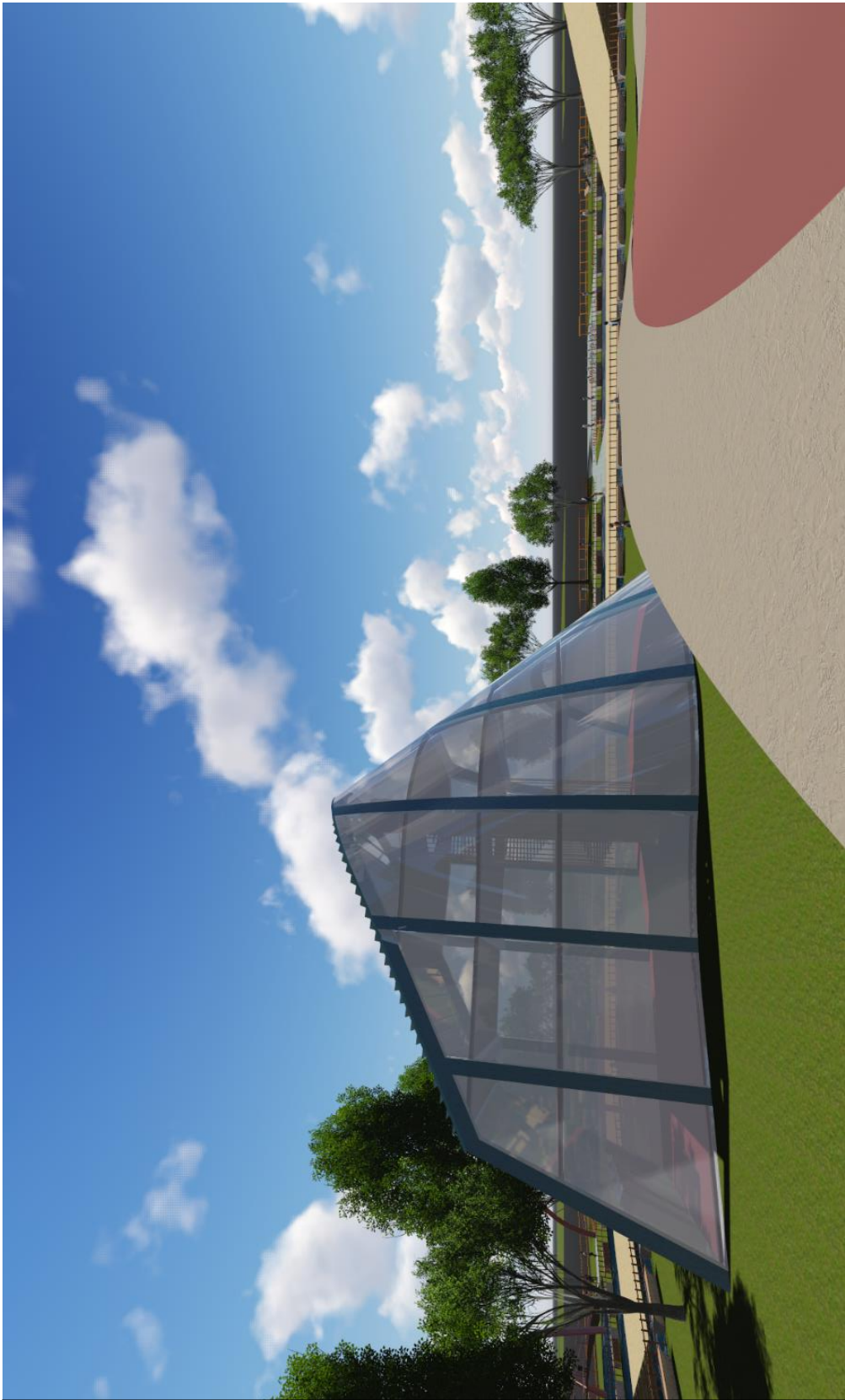
Φωτορεαλιστική απεικόνιση βορειοανατολικής όψης από απόσταση.

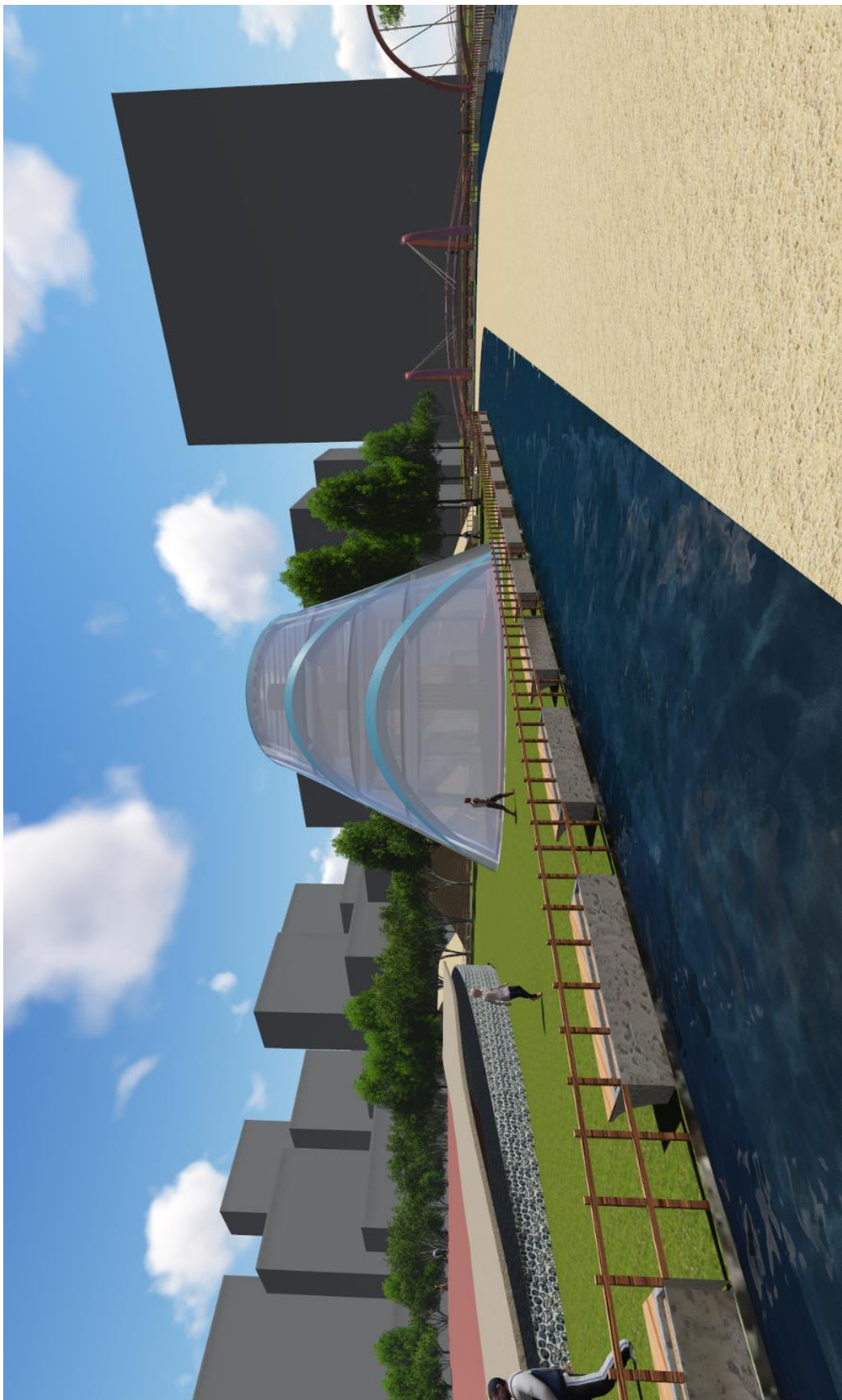
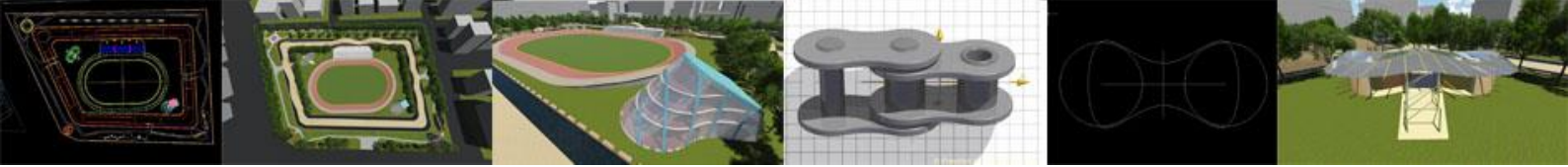
Φωτορεαλιστική απεικόνιση βορειοανατολικής όψης.

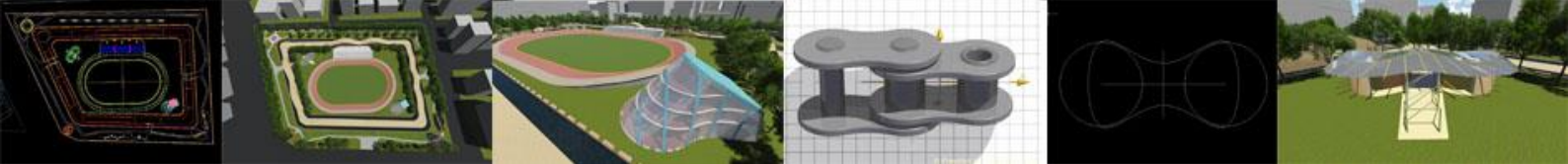
Φωτορεαλιστική απεικόνιση νοτιοανατολικής όψης.

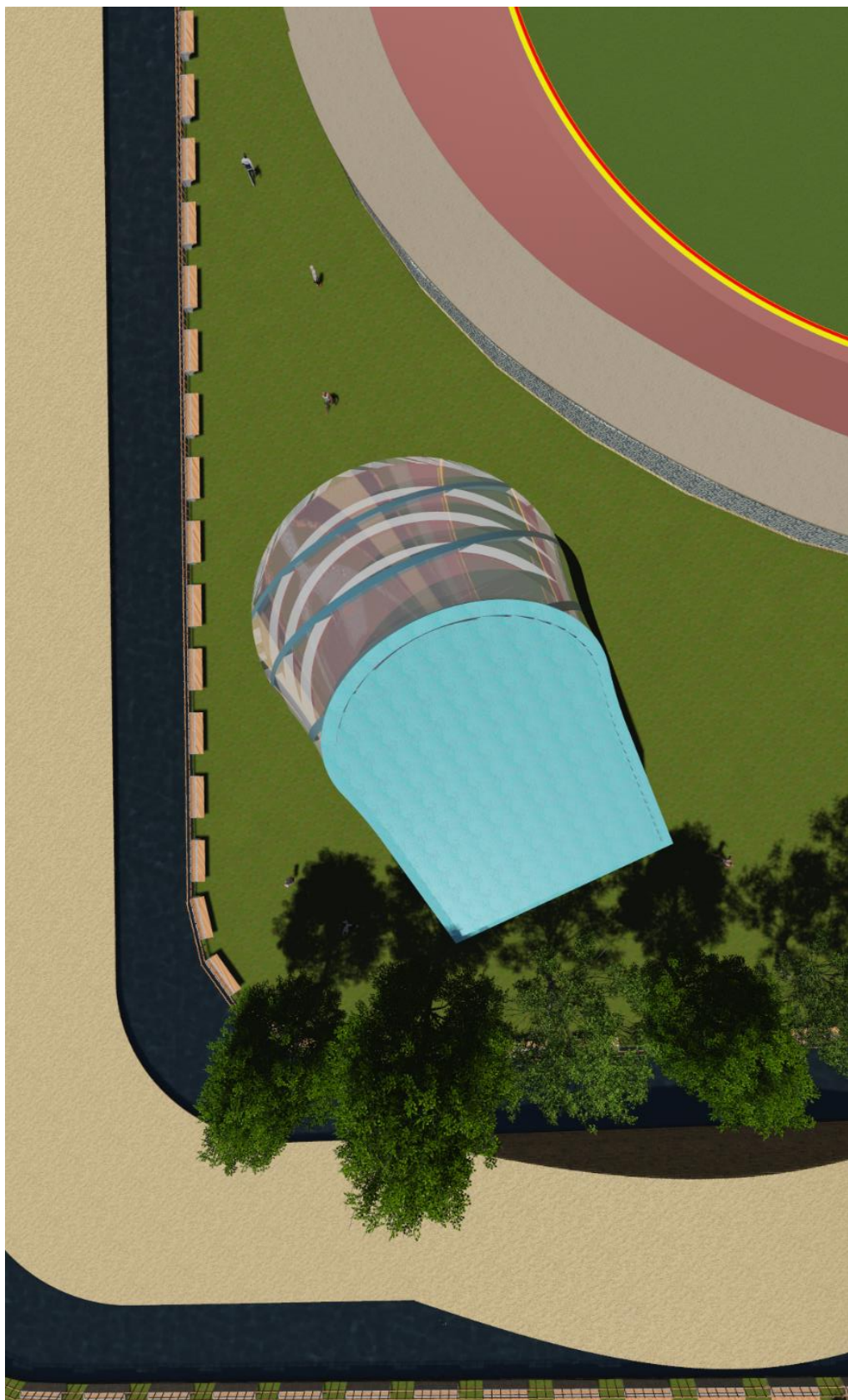
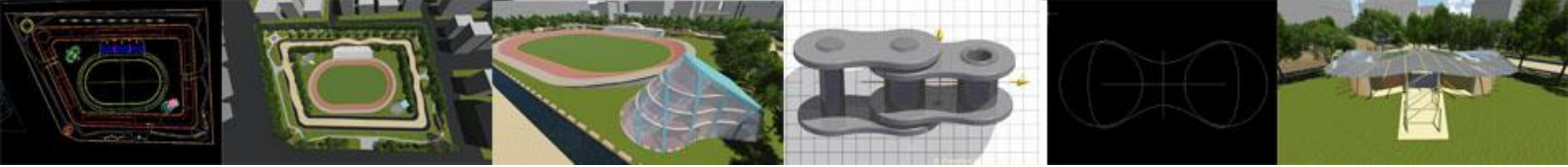
Φωτορεαλιστική απεικόνιση δυτικής όψης από το διάδρομο του ποδηλατοδρομίου.

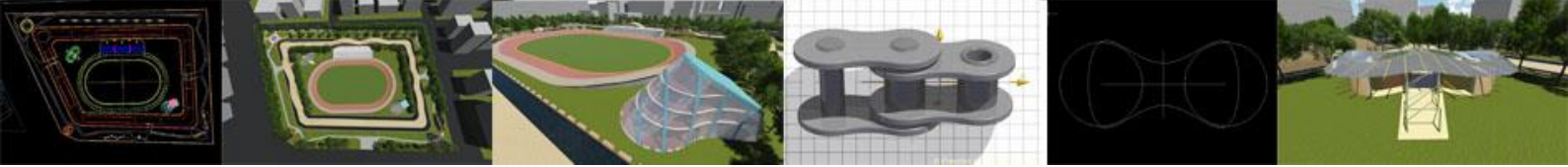
Φωτορεαλιστική απεικόνιση νότιας όψης.

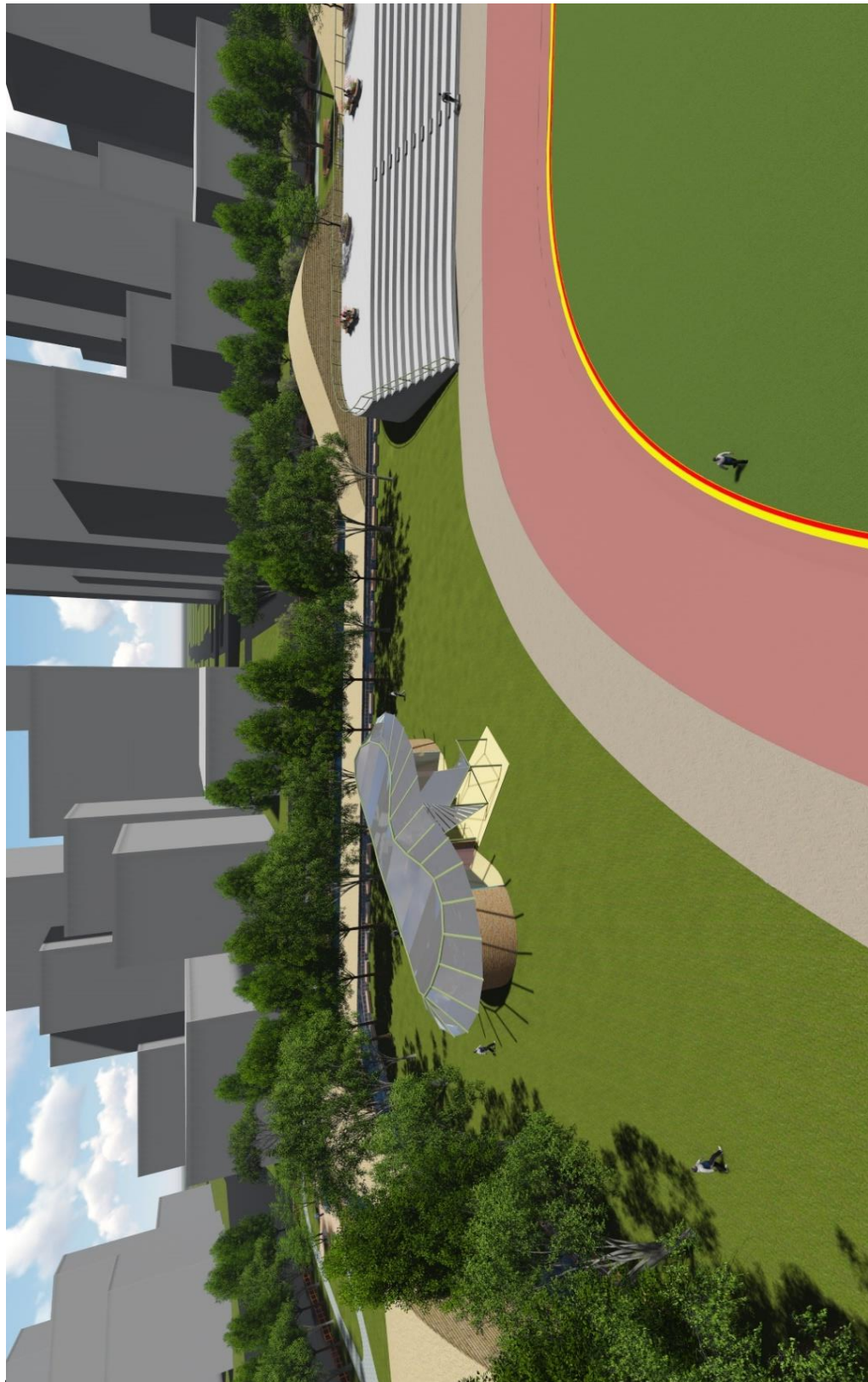
Φωτορεαλιστική απεικόνιση βόρειας όψης.

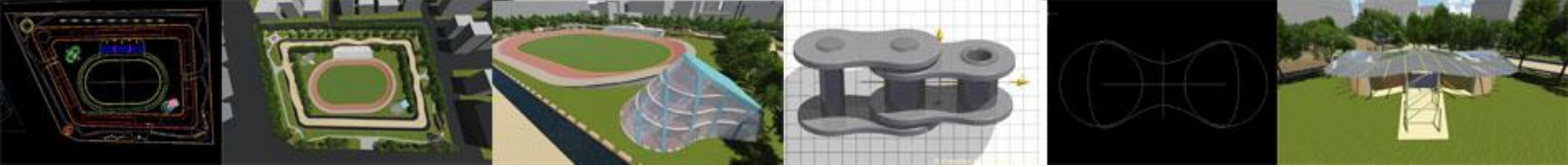
Φωτορεαλιστική απεικόνιση κάτοψης

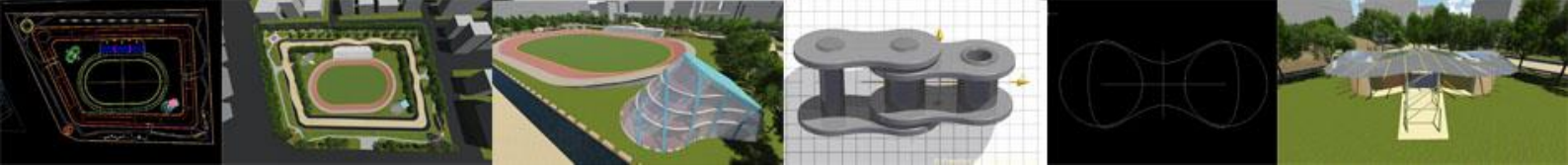
5.2 ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

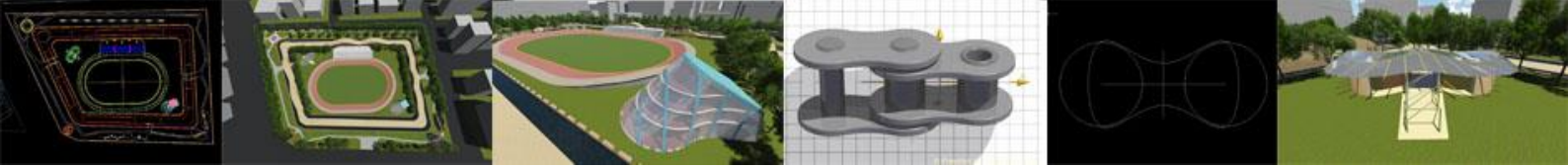
Φωτορεαλιστική απεικόνιση ανατολικής όψης γυμναστηρίου από απόσταση.

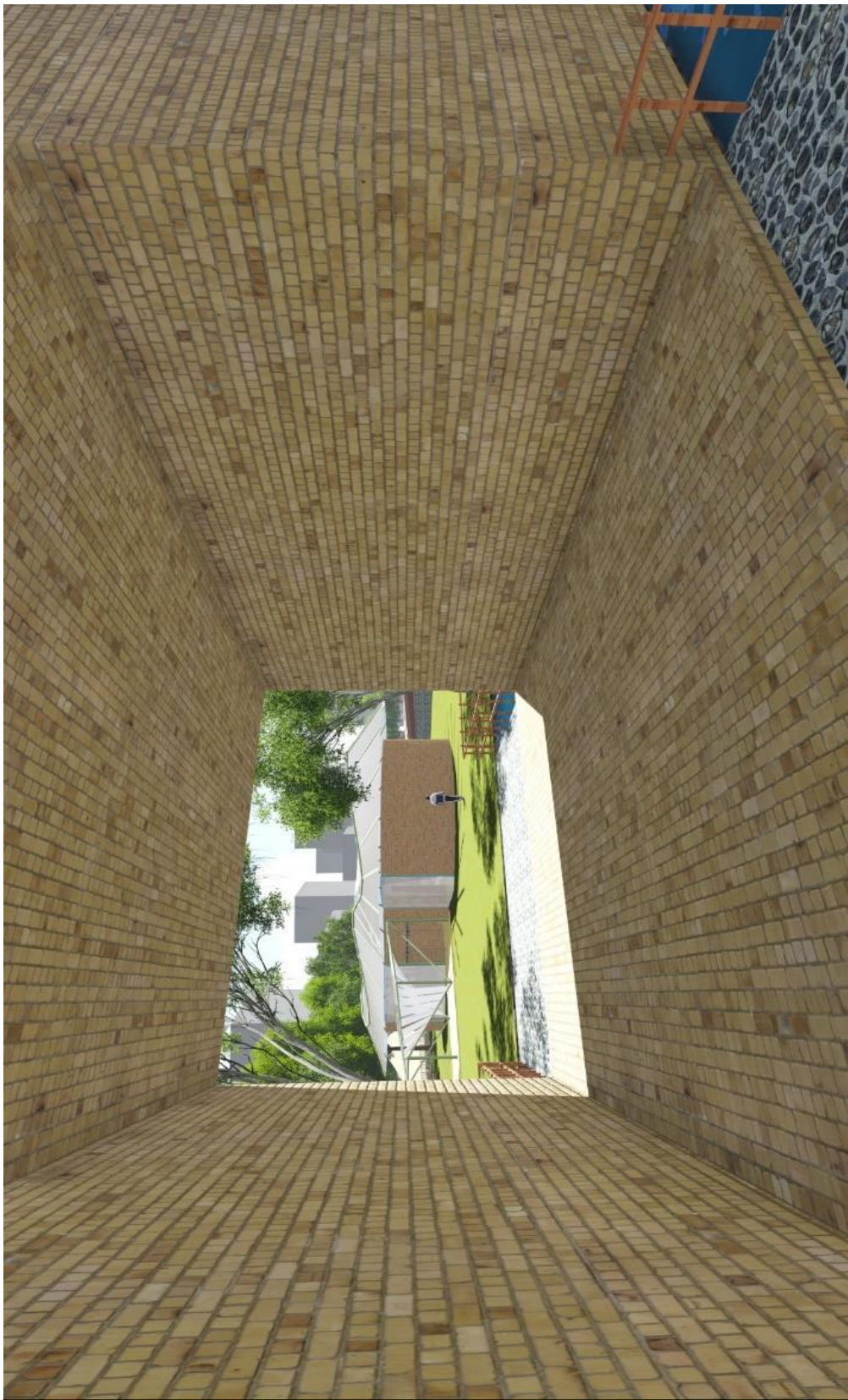
Φωτορεαλιστική απεικόνιση βόρειας όψης γυμναστηρίου.

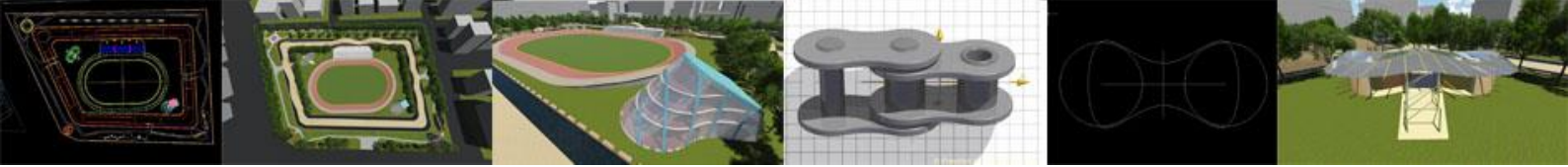
Φωτορεαλιστική απεικόνιση βορειοανατολικής όψης γυμναστηρίου.

Φωτορεαλιστική απεικόνιση νοτιοδυτικής όψης γυμναστηρίου.

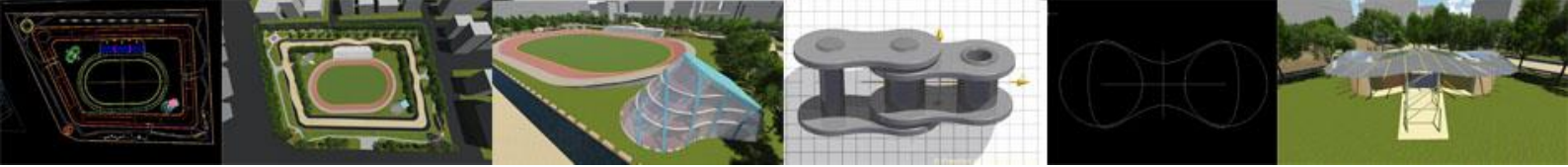
Φωτορεαλιστική απεικόνιση νότιας όψης γυμναστηρίου από απόσταση.

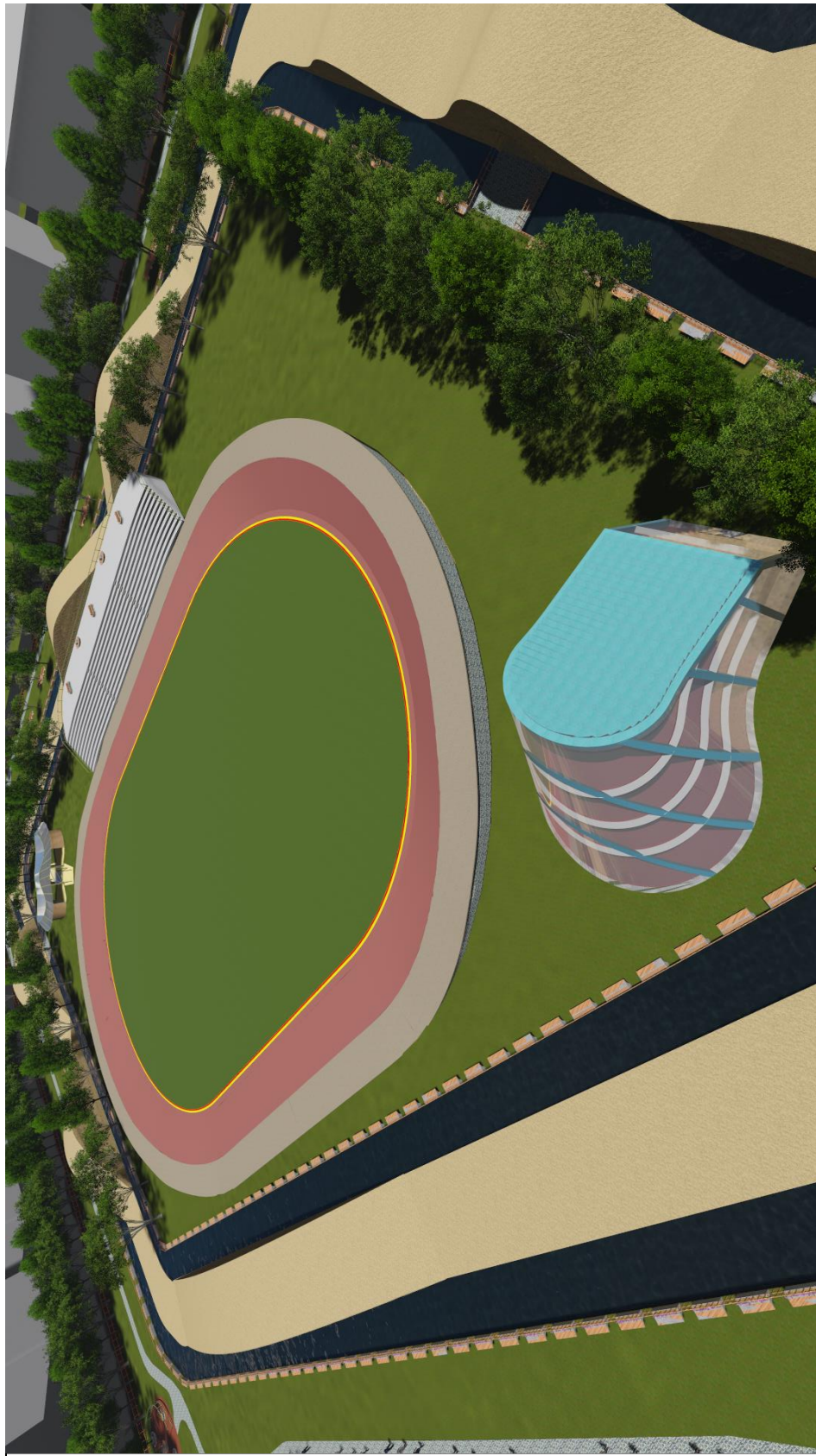
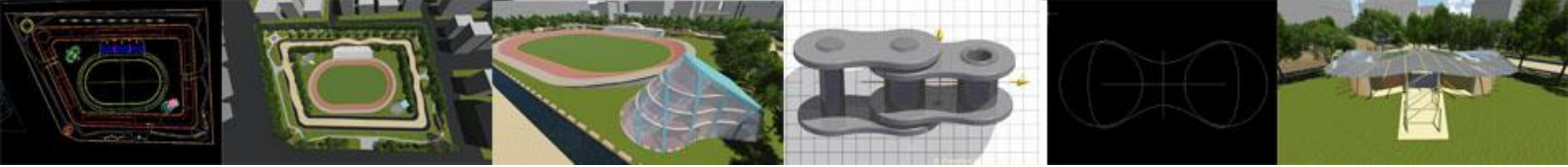
5.3 ΦΩΤΟΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΠΟΔΗΛΑΤΟΔΡΟΜΙΟΥ

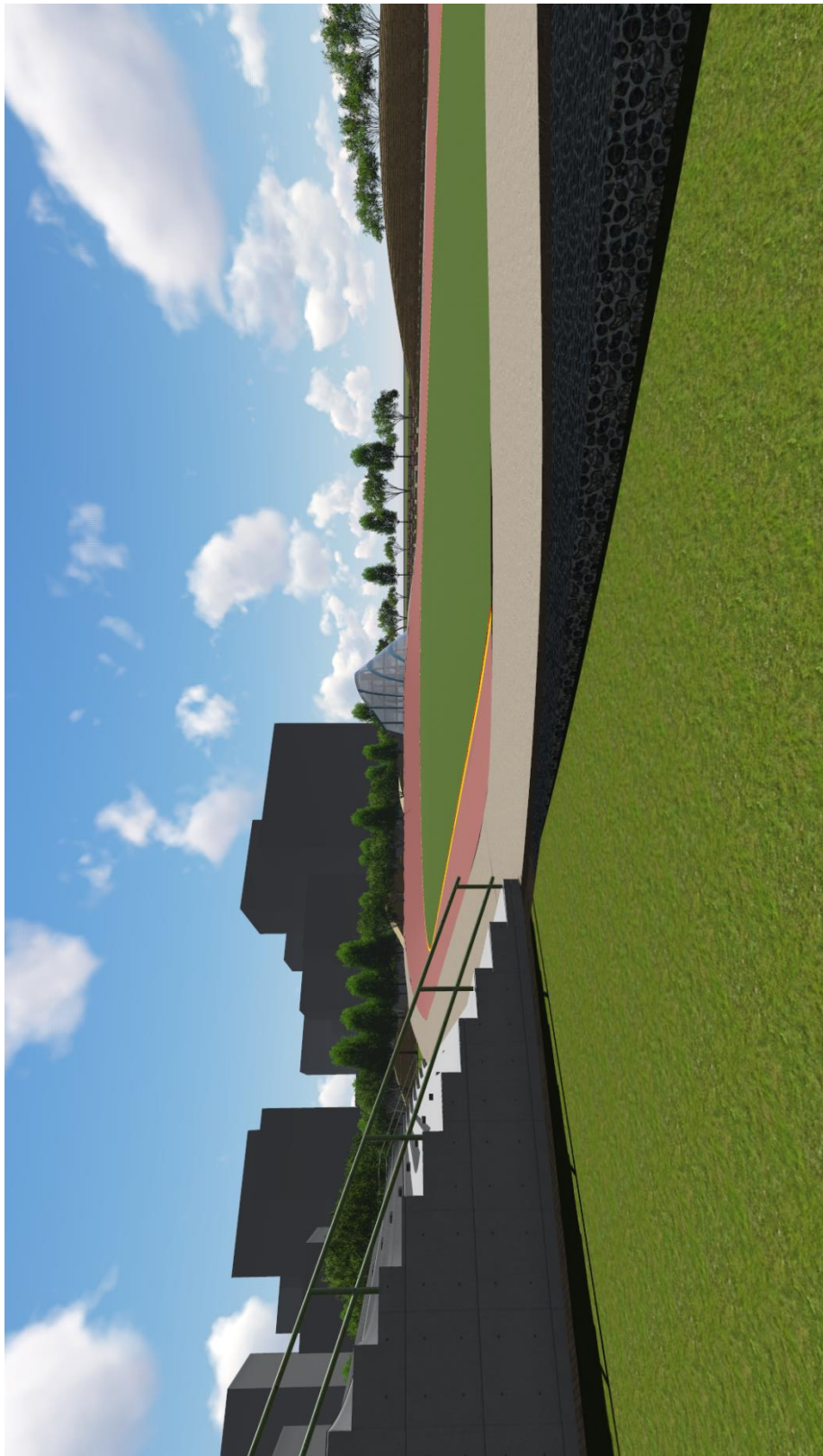
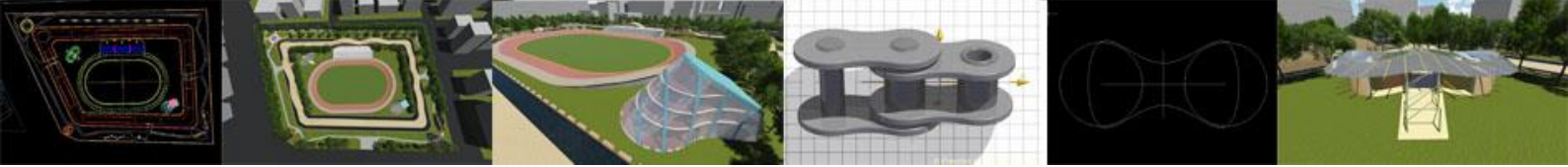
Φωτορεαλιστική απεικόνιση κάτοψης ποδηλατοδρομίου από ψηλά.

Φωτορεαλιστική απεικόνιση νοτιοανατολικής όψης ποδηλατοδρομίου.

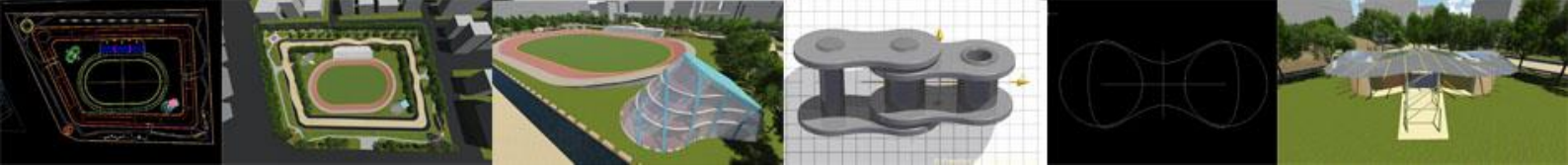
Φωτορεαλιστική απεικόνιση βορειοανατολικής όψης από ψηλά.

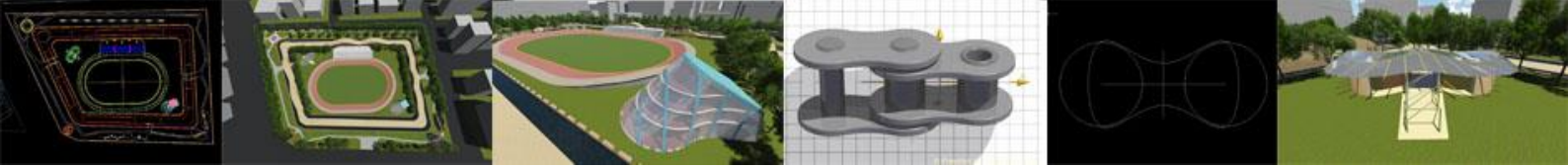
Φωτορεαλιστική απεικόνιση νοτιοδυτικής όψης.

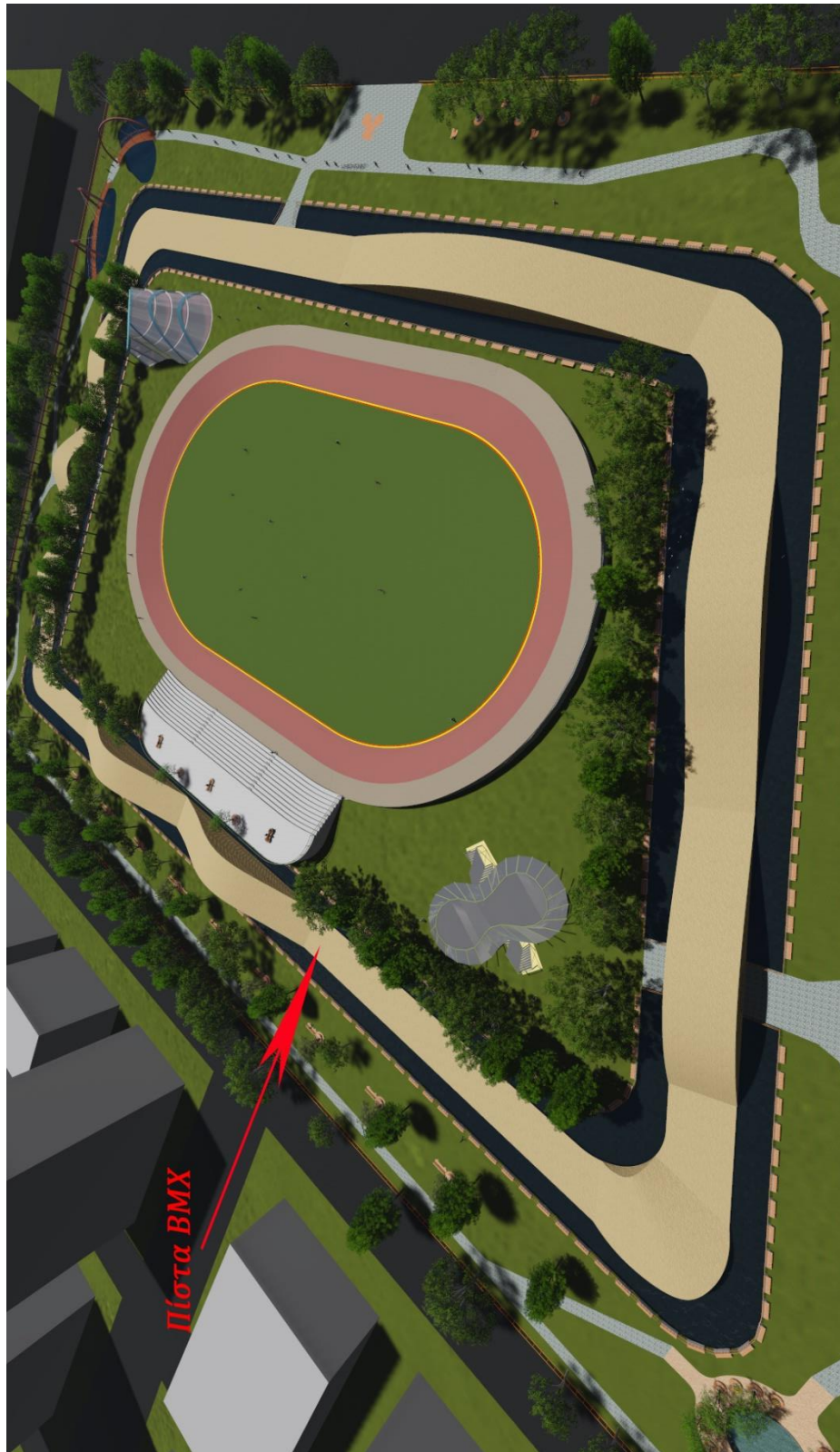
Φωτορεαλιστική απεικόνιση απο τις εξέδρες.

Φωτορεαλιστική απεικόνιση απο τις εξέδρες.

5.4 ΦΩΤΟΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΠΙΣΤΑΣ ΒΜΧ

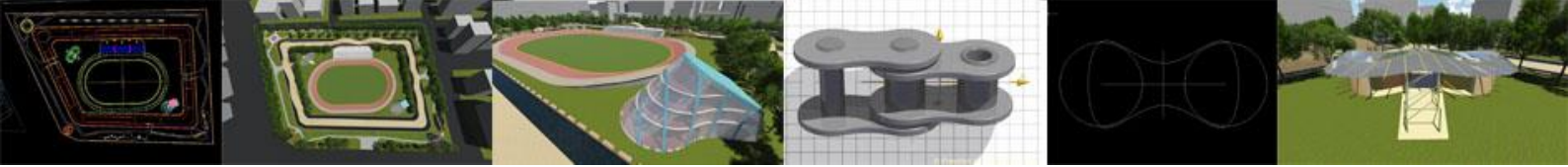

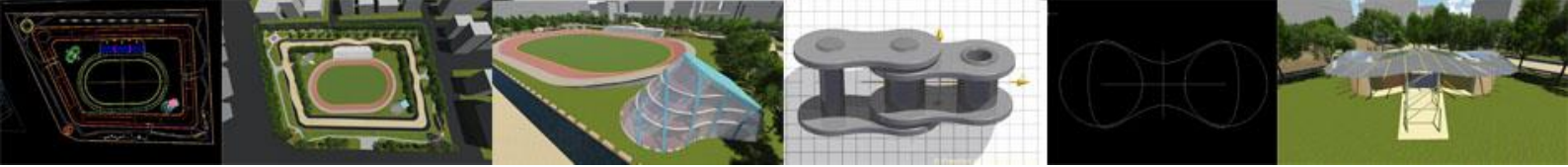
Φωτορεαλιστική απεικόνιση πίστας ΒΜΧ από ψηλά.

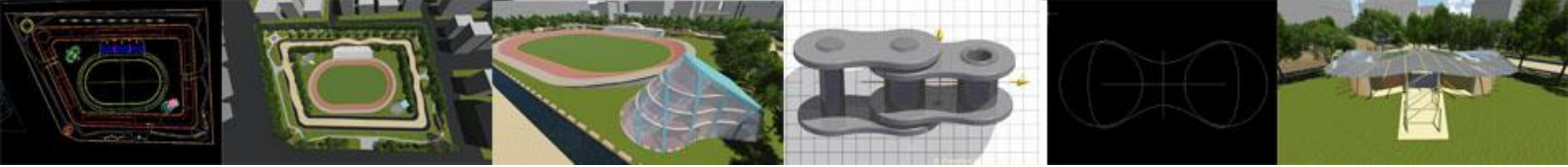

5.5 ΦΩΤΟΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΧΩΡΩΝ

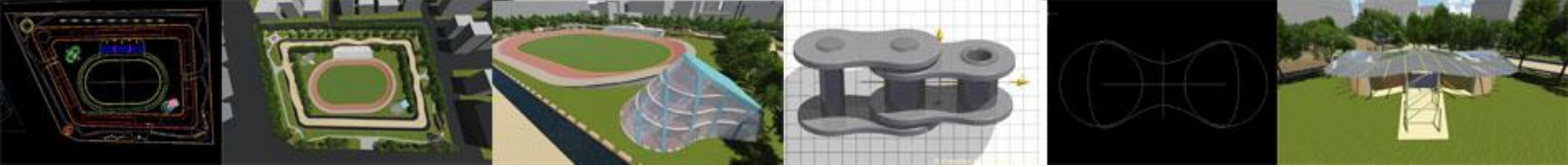

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

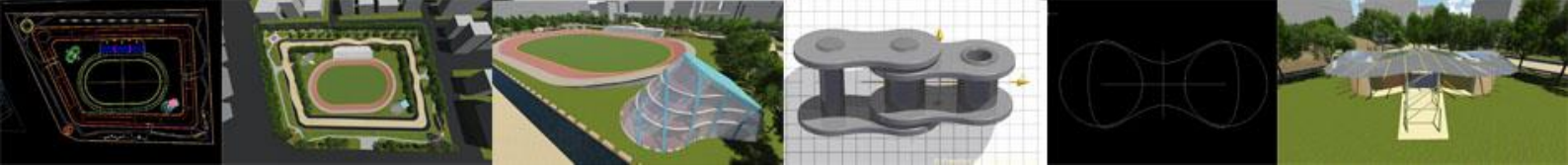
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η αρχική ιδέα ήταν η γνωριμία του κοινού με τα αγωνίσματα της ποδηλασίας για την όσο το δυνατόν καλύτερη διάδοση του αθλήματος στην Ελλάδα. Έτσι, σχεδιάστηκε ένας χώρος που θα παρέχει στο κοινό άμεση πρόσβαση από τη μία δραστηριότητα στην άλλη και θα προσφέρει θέαμα μέσω διάφορων αγώνων που θα δύναται να διοργανωθούν.

Η κατασκευή του συγκεκριμένου πολυχώρου εκτός από τις δραστηριότητες που θα προσφέρει στο κοινό, θα αποτελεί και μια νέα προσθήκη χώρου πρασίνου στο Δήμο. Με αυτό τον τρόπο θα αυξηθεί η ποσότητα του καθαρού οξυγόνου και κατά τη διάρκεια των καλοκαιρινών μηνών θα αποτελεί ένα δροσερό πόλο έλξης για το κοινό.

Η κατασκευή ενός νέου και με ελεύθερη πρόσβαση ποδηλατοδρομίου θα βοηθήσει στην ευκολότερη διεξαγωγή αγώνων, καθώς και στην διευκόλυνση των αθλητών/ομάδων που θέλουν να προπονηθούν χωρίς να χρειάζεται να καταβάλουν χρήματα, σε αντίθεση με το ποδηλατοδρόμιο των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων στο Μαρούσι.

Τέλος κίνητρο για την κατασκευή του ποδηλατοδρομίου αποτελούσε και η έλλειψη τέτοιων εγκαταστάσεων, τα οποία μέχρι στιγμής είναι δύο. Το ένα είναι το τιμμεντένιο ποδηλατοδρόμιο της Ρόδου, που είναι και το πρώτο που φτιάχτηκε ποτέ σε ελληνικά εδάφη, και το δεύτερο αυτό των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων στο Μαρούσι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Πηγές

1. Νίκος Στεφ.Μιχιώτης "60 χρόνια τοπική αυτοδιοίκηση στο Αιγάλεω" (έκδοση 1996).
2. Νίκος Δημ. Νικολαΐδης "50 χρόνια Αιγάλεω" (έκδοση Δήμος Αιγάλεω, 1998).
3. Νίκος Στεφ. Μιχιώτης "Χρέος Τιμής" (έκδοση 2001).
4. Ευγενία Μπουρνόβα "Από τις Νέες Κυδωνίες στο δήμο Αιγάλεω" (έκδοση Δήμος Αιγάλεω, 2002).
5. Παναγιώτης Χατζηαντώνογλου « Το Αιγάλεω στο λαϊκό τραγούδι» (έκδοση Δήμος Αιγάλεω & Πολιτιστικός Σύλλογος «Ιερά Οδός», 2006).
6. "Τέχνης Έργα & Πρόσωπα του Αιγάλεω" (έκδοση Δήμος Αιγάλεω, 2006).
7. Νίκος Δημ. Νικολαΐδης "Η ιστορία του Αιγάλεω, από τις λαμαρίνες στα σαλόνια της Ευρώπης" (έκδοση "ΕΜΒΡΥΟ", 2007).
8. Νίκος Δημ. Νικολαΐδης "Το Αλφαβητάρι του Αιγάλεω, μια πόλη, μια ιστορία" (Έκδοση Ιστορικό Λαογραφικό Οικομουσείο Αιγάλεω-"Ι.Λ.Ο.Α.", 2011).
9. Μαρία Ι. Βαμβακοπούλου, "ΑΙΓΑΛΕΩ, οι δρόμοι της προσφυγιάς" (έκδοση 2012).